

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹԻՒՆԸ

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹԻՒՆԸ

ԻՍՐԱՅԵԼԱՅԻ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՆԵՐ ՆԱԲՈՒԳՈԴՈՆՈՍՈՐԻ ՊԱԼԱՏԻՆ ՄԷՋ

1

Յուղայի թագաւորին՝ Յովակիմի թագաւորութեան երրորդ տարին, Բաբելոնի Նաբուգոդոնոսոր թագաւորը Երուսաղէմ եկաւ ու զայն պաշարեց: **2** Տէրը անոր ձեռքը մատնեց Յուղայի Յովակիմ թագաւորը, եւ Աստուծոյ տան անօթներուն մէկ մասը: Ան զանոնք Սենաարի երկիրը՝ իր աստուծոյն տունը տարաւ, ու անօթները իր աստուծոյն գանձատունը դրաւ:

3 Թագաւորը իր պալատականներու պետին՝ Ասփանէզի ըսաւ որ Իսրայէլի որդիներէն – թագաւորական զարմէն եւ մեծամեծներէն – բերէ **4** ո՛չ մէկ արատ ունեցող, վայելուչ տեսքով եւ ամէն իմաստութեան ահմուտ, գիտութեան բտեղեակ, հանճարեղ, ու թագաւորին պալատին մէջ պաշտօնավարելու կարողութիւն ունեցող տղաներ, եւ անոնց՝ Քաղէկացիներու գիրն ու լեզուն սորվեցնէ: **5** Թագաւորը անոնց օրական բաժին սահմանեց՝ թագաւորին համեղ **ճաշէց** եւ իր խմած գինիէն, որպէսզի զանոնք երեք տարի էսնուցանէ, յետոյ թագաւորին պաշտօնեայ ըլլան⁶: **6** Անոնց մէջ էին Յուղայի որդիներէն՝ Դանիէլ, Անանիա, Միսայէլ ու Ազարիա: **7** Պալատականներուն պետը անոնց անուններ դրաւ. Դանիէլի՝ Բաղտասասար **անունը** դրաւ, Անանիայի՝ Սեղրաք, Միսայէլի՝ Միսաք եւ Ազարիայի՝ Աբեղնագով:

8 Դանիէլ բորոշեց որ թագաւորին համեղ **ճաշովն** ու անոր խմած գինիով չպղծուի. ուստի պալատականներու պետին թախանձեց, որ **ասոնցմով** ինքզինք չպղծէ: **9** Աստուած պալատականներու պետին առջեւ Դանիէլի կարեկցութիւն եւ գթութիւն գտնել տուաւ: **10** Պալատականներուն պետը Դանիէլի ըսաւ. «Ես կը Վախնամ իմ տիրոջմէս՝ թագաւորէն, որ ձեր ուտելիքն ու խմելիքը սահմանեց. արդարեւ ինչո՞ւ ան ձեր երեսները ձեզի հասակակից եղող միւս տղաներուն **երեսներէց** աւելի տխուր տեսնէ. թագաւորին առջեւ գլուխս պիտի վտանգէք»: **11** Դանիէլ ըսաւ վերահսկիչին, որ պալատականներուն պետը Դանիէլի,

^ա **Եբր.**՝ ուշիմ

^բ **Եբր.**՝ գիտակից

^գ **Եբր.**՝ գիտութիւն հասկցող

^դ **Եբր.**՝ կայնելու

^ե **Եբր.**՝ զաւակներ

^ա **Եբր.**՝ բան

^բ **Կամ**՝ մեծցնէ

^ը **Եբր.**՝ առջեւ կայնին

^ը **Եբր.**՝ սիրտին մէջ դրաւ

^ժ **Կամ**՝ Մելսարի

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

Անանիայի, Միսայէլի եւ Ազարիայի վրայ նշանակեր էր. **12** «Կ’աղերսե՞մ, քու ծառաներդ փորձարկէ՛ տասը օր. մեզի ընդեղէն թող տրուի՛ ուտելու համար, եւ ջուր՝ խմելու համար: **13** Յետոյ մեր հրէմքին ու թագաւորին համեղ ճաշը ուտող տղաներուն դէմքին թող նային քու առջեւդ, եւ ինչ որ տեսնես՝ անո՛ր համեմատ վարուէ քու ծառաներուդ հետ»: **14** Ան ալ իրենց այս խօսքը մտիկ ըրաւ, ու զանոնք տասը օր փորձարկեց: **15** Տասը օր ետք՝ անոնց դէմքը թագաւորին համեղ ճաշը ուտող բոլոր տղաներուն դէմքէն աւելի վայելչագեղ եւ գէր երեւցաւ: **16** Ուստի վերահսկիչը անոնց համեղ ճաշը ու խմելիք գինին կը վերցնէր, եւ իրենց ընդեղէն կու տար:

17 Աստուած այս չորս տղաներուն՝ ամէն գրագրութեան ու իմաստութեան մէջ գիտութիւն եւ ուշիմութիւն տուաւ: Դանիէլ ամէն տեսիլք ու երազ կ’ըմբռնէր: **18** Ի՞րք լրացան այն օրերը՝ որոնցմէ ետք՝ “թագաւորը հրամայեր էր որ զանոնք իրեն տանի, պալատականներուն պետք զիրենք Նաբուգոդոնոսորի առջեւ տարաւ: **19** Թագաւորը անոնց հետ խօսեցաւ, եւ անոնց բոլորին մէջ ո՛չ մէկը գտնուեցաւ Դանիէլի, Անանիայի, Միսայէլի ու Ազարիայի պէս. Ուստի անոնք թագաւորին պաշտօնեայ եղան: **20** Երբ թագաւորը զանոնք Հարցաքննեց իմաստութեան եւ խելացութեան վերաբերեալ բոլոր խնդիրներուն մասին, զիրենք իր ամբողջ թագաւորութեան մէջ եղող բոլոր մոգերէն ու աստղագէտներէն տասնապատիկ գերազանց գտաւ: **21** Եւ Դանիէլ մինչեւ Կիլոս թագաւորին առաջին տարին պաշտօնավարեց:

ՆԱԲՈՒԳՈԴՈՆՈՍՈՐԻ ԵՐԱՋԸ

2

Նաբուգոդոնոսորի թագաւորութեան երկրորդ տարին՝ Նաբուգոդոնոսոր երազներ տեսաւ, եւ անոր հոգին խոռվեցաւ ու քունք փախաւ: **2** Ուստի թագաւորը հրամայեց որ մոգերը, աստղագէտները, կախարդներն ու քաղաքաները կանչեն, որպէսզի թագաւորին բացատրեն իր երազները. անոնք ալ եկան եւ թագաւորին առջեւ կայնեցան:

3 Թագաւորը անոնց ըսաւ. «Երազ մը տեսայ, ու հոգիս խոռվեցաւ. **Կ’ուզեմ այդ** երազը հասկնալ»: **4** Քաղաքաները թագաւորին բասորերէն ըսին. «Ո՞վ թագաւոր, յաւիտեա՞ն ապրէ. ըսէ՛ երազը քու ծառաներուդ, եւ մենք **անոր** մեկնութիւնը պիտի պարզենք»: **5** Թագաւորը պատասխանելով քաղաքաներուն ըսաւ. «**Հ**րամանը ինձմէ յայտարարուեցաւ. եթէ երազն ու անոր մեկնութիւնը ինձի չգիտցնէք, դուք կտոր-կտոր պիտի ըլլաք, եւ ձեր տունները աղբակոյտ պիտի ըլլան: **6** Բայց եթէ երազն ու անոր մեկնութիւնը **ինձի**

¹ **Երբ.**՝ տեսքին

² **Երբ.**՝ միտով գէր

³ **Երբ.**՝ Այն օրերու վախճանին՝ երբ

⁴ **Երբ.**՝ փնտոեց

⁵ **Երբ.**՝ պաշտօնի վրայ եղաւ

⁶ **Այսիցը**՝ քաղաքացի գուշակները

⁷ **Կամ**՝ քաղաքացին

⁸ **Կամ**՝ խօսքը

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

պարզէք, ինձմէ պարգեւներ, ծեռածիրներ եւ շատ պատիւ պիտի ընդունիք: Ուրեմն երազն ու անոր մեկնութիւնը պարզեցէք ինձի»: **7** Անոնք երկրորդ անգամ պատասխանելով ըսին. «Թագաւորը թող ըսէ երազը իր ծառաներուն, ու անոր մեկնութիւնը պիտի պարզենք»: **8** Թագաւորը պատասխանեց. «Ես ստոյգ գիտեմ թէ դուք **Կ'ուզէք** ժամանակ ՚շահիլ, որովհետեւ կը տեսնէք թէ հրամանը ինձմէ յայտարարուած է: **9** Բայց եթէ դուք երազը ինձի չգիտցնէք, ծեզի համար մէկ ՚վճիռ կայ, քանի որ դուք ճեր մէջ որոշեր էք իմ առջեւս սուս եւ զեղծ խօսք մը ըսել՝ մինչեւ որ ժամանակը փոխուի: Ուստի ըսէք ինձի երազը, որպէսզի գիտնամ թէ պիտի **Կարենաք** անոր մեկնութիւնը պարզել»: **10** Քաղենաները թագաւորին առջեւ պատասխանելով ըսին. «Երկրի վրայ չկայ մարդ մը, որ կարենայ թագաւորին **պահանջած** բանը պարզել. հետեւաբար ո՛չ մէկ թագաւոր, ՚նախարարապետ կամ կառավարիչ այսպիսի բան պահանջած չէ ուսէ մոգէ, կամ աստղագէտէ, կամ քաղդեայէ: **11** Թագաւորին պահանջած բանը հազուագիւտ է. ո՛չ մէկը կայ՝ որ զայն թագաւորին առջեւ պարզէ, բացի աստուածներէն, որոնք **մարդկային** մարմինի մէջ չեն բնակիր»:

ԱՍՏՈՒԱԾ ԴԱՆԻԵԼԻ ԿԸ ՑՈՒՑՆԵ ԵՐԱՋՆ ՈՒ ՆՇԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆԸ

12 Այս պատճառով թագաւորը սրդողեցաւ եւ յոյժ զայրացաւ, ու հրամայեց որ Բաբելոնի իմաստունները կորսնցնեն: **13** Հրովարտակը ՚հրատարակուեցաւ, եւ իմաստունները պիտի մեոցուէին. ուստի փնտոեցին Դանիէլն ու անոր ընկերակիցները, որպէսզի մեոցնեն: **14** Այն ատեն Դանիէլ ՚խոհեմութեամբ եւ **բուշիմութեամբ** պատասխանեց թագաւորին թիկնապահապետին՝ Արիովքի, որ դուրս ելած էր՝ Բաբելոնի իմաստունները մեոցնելու: **15** Թագաւորին դեկավարին՝ Արիովքի խօսելով ըսաւ. «Ինչո՞ւ **այսչափ** շտապողական է թագաւորին հրովարտակը»: Այն ատեն Արիովք բանը Դանիէլի գիտցուց: **16** Դանիէլ մտաւ ու թագաւորէն խնդրեց որ իրեն ժամանակ տայ, որպէսզի մեկնութիւնը թագաւորին պարզէ: **17** Ապա Դանիէլ իր տունը գնաց, եւ **այս** բանը իր ընկերակիցներուն՝ Անանիայի, Միսայէլի ու Ազարիայի գիտցուց, **18** որպէսզի այս գաղտնիքին մասին երկինքի Աստուծոյ գթութիւնը խնդրեն, եւ Դանիէլն ու անոր ընկերակիցները Բաբելոնի միւս իմաստուններուն հետ չկորսուին:

19 Գաղտնիքը գիշերը՝ տեսիլքի մէջ Դանիէլի յայտնուեցաւ. այն ատեն Դանիէլ երկինքի Աստուածը օրհնեց: **20** Դանիէլ խօսեցաւ՝ ըսելով. «Աստուծոյ անունը օրհնեալ ըլլայ ՚դարէ դար», որովհետեւ իմաստութիւնն ու գօրութիւնը անորն են: **21** Ի՞նք է ժամանակներն ու **՚եղանակները** փոխողը, թագաւորներ վար առնողն ու թագաւորներ

^a **Քաղ.**՝ գնել

^b **Քաղ.**՝ հրովարտակ

^c **Քաղ.**՝ պետ

^d **Քաղ.**՝ դուրս ելաւ

^e **Քաղ.**՝ խորհուրդով

^f **Քաղ.**՝ դատողութեամբ

^g **Քաղ.**՝ յաւիտենականութենէ յայիտենականութիւն

^h **Կամ** ատենները

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

հաստատողը. ի՞նք իմաստուններուն իմաստութիւն կու տայ, եւ 'հանճարեղներուն' գիտութիւն¹: 22 Խորունկ ու ծածուկ բաները ի՞նք կը յայտնէ, խաւարին մէջ եղած գիտէ, եւ լոյսը իր քով կը բնակի: 23 Ես քեզմէ շնորհակալ եմ ու քեզ կը դրուատեմ, ո՞վ հայրերուս Աստուածը, որ ինձի իմաստութիւն եւ զօրութիւն տուիր, ու հիմա ինձի գիտցուցիր ինչ որ քեզմէ խնդրեցինք, քանի որ թագաւորին պահանջած բանը մեզի գիտցուցիր»:

ԴԱՆԻԵԼ ԿԸ ՊԱՏՄԵ ԵՒ ԿԸ ՄԵԿՆԵ ԹԱԳԱԽՈՐԻՆ ԵՐԱԶԸ

24 Ուստի Դանիէլ Արիովքի քով մտաւ, որ թագաւորը նշանակած էր Բաբելոնի իմաստունները կորսնցնելու համար. գնաց եւ անոր սա՛ ըսաւ. «Բաբելոնի իմաստունները մի՛ կորսնցներ. զիս տա՛ր թագաւորին առջեւ, որ մեկնութիւնը թագաւորին պարզեմ»: 25 Այն ատեն Արիովք արտորալով Դանիէլը թագաւորին առջեւ տարաւ, ու անոր սա՛ ըսաւ. «Ճուդայի և տարագիրներէն մարդ մը գտայ, որ մեկնութիւնը պիտի գիտցնէ թագաւորին»: 26 Թագաւորը պատասխանելով ըսաւ Դանիէլի, որուն անունը Բաղտասասար դրուած էր. «Դուն կարո՞ղ ես իմ տեսած երազս եւ անոր մեկնութիւնը ինձի գիտցնել»:

27 Դանիէլ թագաւորին առջեւ պատասխանելով ըսաւ. «Թագաւորին հարցուցած գաղտնիքը՝ իմաստունները, աստղագէտները, մոգերն **ու** բախտ նայողները չեն կրնար թագաւորին պարզել: 28 Բայց երկինքի մէջ գաղտնիքները յայտնող Աստուած մը կայ, որ Նաբուգոդոնոսոր թագաւորին կը գիտցնէ ինչ որ վերջին օրերը պիտի պատահի: Երազդ եւ անկողինիդ վրայ գլուխիդ տեսիլքը սա՛ է.— 29 դո՛ւն, ո՞վ թագաւոր, քու անկողինիդ վրայ կը մտածէիր թէ ասկէ ետք ի՞նչ պիտի պատահի. գաղտնիքները յայտնողը քեզի գիտցուց ինչ որ պիտի պատահի: 30 Ինչ կը վերաբերի ինձի, այս գաղտնիքը ինձի յայտնուեցաւ՝ ո՛չ թէ բոլոր ապրողներէն աւելի իմաստութիւն ունենալուս համար, հապա մեկնութիւնը թագաւորին գիտցնելու համար, որպէսզի դուն քու սիրտիդ մտածումները գիտնաս:

31 «Դո՛ւն, ո՞վ թագաւոր, կը նայէիր, եւ ահա՛ մեծ արձան մը **տեսար**: Այս մեծ արձանը, որուն փառահեղութիւնը արտակարգ էր, քու դիմացդ կայնած էր, եւ անոր տեսքը սարսափելի էր: 32 Այս արձանին գլուխը գուտ ոսկիէ էր, անոր կուրծքն ու բազուկները՝ արծաթէ, փորը եւ ազդրերը՝ պղինձէ, 33 սրունքները՝ երկաթէ, **իսկ** ոտքերուն մէկ մասը՝ կաւէ: 34 Դուն կը նայէիր՝ մինչեւ որ քար մը անջատուեցաւ առանց ձեռքի, այդ արձանին երկաթէ ու կաւէ ոտքերուն զարկաւ, եւ զանոնք փշրեց: 35 Այն ատեն երկաթը, կաւը, պղինձը, արծաթն ու ոսկին միասին փշրուեցան, եւ ամառուան կալերուն թեփին պէս եղան. հովք զանոնք չքշեց տարաւ», եւ ո՛չ մէկ տեղ գտնուեցաւ անոնց ՚հետքը. իսկ

¹ **Քաղ.**՝ խելացութիւն գիտցողներուն՝ խելացութիւն

² **Քաղ.**՝ տարագրութեան որդիներէն

³ **Քաղ.**՝ զօրաւոր մարդ

⁴ **Կամ**՝ պատկեր

⁵ **Քաղ.**՝ ընդերքը

⁶ **Քաղ.**՝ տարաւ

⁷ **Քաղ.**՝ համար

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

արծանին զարնող քարը մեծ լեռ մը եղաւ, եւ ամբողջ երկիրը լեցուց: **36** Այս է երազը, ու թագաւորին առջեւ անոր մեկնութիւնը պիտի ըսենք:

37 «Դուն, ով թագաւոր, թագաւորներու թագաւոր ես, որովհետեւ երկինքի Աստուածը քեզի թագաւորութիւն, կարողութիւն, ոյժ ու պատիւ տուեր է: **38** Մարդոց որդիները, դաշտի գազաններն ու երկինքի թռչունները քու ձեռքդ յանձներ է՝ իրենց բնակած բոլոր տեղերուն մէջ, եւ քեզի տիրել տուեր է անոնց բոլորին վրայ. դուն ես այդ ոսկիէ գլուխը: **39** Ջեզմէ ետք ուրիշ թագաւորութիւն մը պիտի ելլէ՝ քեզմէ ցած, եւ ուրիշ երրորդ թագաւորութիւն մը՝ պղինձէ, որ ամբողջ երկրին պիտի տիրէ: **40** Չորրորդ թագաւորութիւնը երկաթի պէս ամուր պիտի ըլլայ. ինչպէս երկաթը ամէն ինչ կը փշրէ ու կը մանրէ, ան ալ փշրելով պիտի կոտրէ՝ այս բոլորը կոտրող երկաթին պէս: **41** Ջանի տեսար թէ ոտքերուն եւ մատներուն մէկ մասը բրուտի կաւէ է, ու միւս մասը՝ երկաթէ, **այդ** թագաւորութիւնը պիտի բաժնուի, բայց երկաթի պնդութենէն **բաժին** պիտի ունենայ, որովհետեւ երկաթը տղմուտ կաւի հետ խառնուած տեսար: **42** Ոտքերու մատներուն մէկ մասը երկաթէ եւ միւս մասը կաւէ ըլլալը **կը նշանակէ** թէ այդ թագաւորութեան մէկ մասը ամուր պիտի ըլլայ, իսկ միւս մասը՝ դիւրաբեկ: **43** Ջանի տեսար թէ երկաթը տղմուտ կաւի հետ խառնուած է, անոնք մարդոց զարմին հետ պիտի խառնուին, բայց իրարու պիտի չփակչին, ինչպէս երկաթը կաւին հետ չի խառնուիր:

44 «Այդ թագաւորներուն օրերը՝ երկինքի Աստուածը թագաւորութիւն մը պիտի հաստատէ, որ երբեք պիտի չկործանի, եւ **այս** թագաւորութիւնը ուրիշ ժողովուրդի պիտի չթողուի: ԱՅ այս բոլոր թագաւորութիւնները պիտի փշրէ ու բնացնջէ, եւ ինք յակատեան պիտի մնայ, **45** ինչպէս դուն տեսար թէ լեռնէն քար մը անջատուեցաւ՝ առանց ձեռքի, ու երկաթը, պղինձը, կաւը, արծաթը եւ ոսկին փշրեց: Մեծ Աստուածը թագաւորին գիտցուց ինչ որ ասկէ ետք պիտի պատահի. երազը ստոյգ է, եւ անոր մեկնութիւնը՝ վստահելի»:

ԹԱԳԱԻՈՐԸ ԿԸ ՎԱՐՁԱՏՐԷ ԴԱՆԻԵԼԸ

46 Այն ատեն Նաբուգոնոսոր թագաւորը իր երեսին վրայ ինկաւ եւ Դանիէլի երկրպագեց, ու հրամայեց որ ընծայ եւ անոյշ հոտեր մատուցանեն անոր: **47** Թագաւորը Դանիէլի պատասխանելով ըսաւ. «Ճշմարտապէս ձե՛ր Աստուածն է աստուածներուն Աստուածը եւ թագաւորներուն Տէրը. ի՞նքն է գաղտնիքները յայտնողը, քանի որ դուն կրցար այս գաղտնիքը յայտնել»: **48** Ուստի թագաւորը մեծցուց Դանիէլը, եւ անոր բազմաթիւ մեծ պարգևներ տուաւ. նաեւ զայն Բաբելոնի ամբողջ գաւառին վրայ կառավարից ու Բաբելոնի բոլոր իմաստուններուն վրայ նախարարապէտ նշանակեց: **49** Դանիէլ թագաւորէն խնդրեց, եւ Բաբելոնի գաւառին գործերուն վրայ Սեղրաքը, Միսաքն ու Աբեղնագովը նշանակեց. իսկ Դանիէլ թագաւորին՝ պալատը կը մնար:

ՆԱԲՈՒԳՈՆՈՆՍՈՐ ԿԸ ՀՐԱՄԱՅԵ ՈՍԿԻ ԱՐՁԱՆԻՆ ԵՐԿՐՊԱԳԵԼ

3

⁶ **Ջանի.**՝ թափեն

⁷ **Ջանի.**՝ ծառայութիւններուն

⁸ **Ջանի.**՝ դուռու

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

Նաբուգոդոնոսոր թագաւորը ոսկիէ արծան մը շինեց, որուն բարձրութիւնը վաթսուն կանգուն էր, ու լայնքը՝ վեց կանգուն. զայն Բաբելոնի գաւառը կանգնեցուց, Դուրայի դաշտին մէջ: **2** Նաբուգոդոնոսոր թագաւորը **հրաման** դրկեց՝ որ հաւաքեն սատրապները, նախարարները, կուսակալները, դատատրները, գանձապետները, խորհրդականները, օրէնսգէտներն ու գաւառներուն բոլոր կառավարիչները, որպէսզի Նաբուգոդոնոսոր թագաւորին կանգնեցուցած արծանին նաւակատիքին գան: **3** Այն ատեն սատրապները, նախարարները, կուսակալները, դատատրները, գանձապետները, խորհրդականները, օրէնսգէտներն ու գաւառներուն բոլոր կառավարիչները հաւաքուեցան Նաբուգոդոնոսոր թագաւորին կանգնեցուցած արծանին նաւակատիքին համար, ու Նաբուգոդոնոսորի կանգնեցուցած արծանին առջեւ կայնեցան:

4 Մունետիկ մը բարձրադաղակ գոչեց. «Զեզի կը հրամայուի, ո՞վ ժողովուրդներ, ազգեր եւ լեզուներ, **5** որ Նաբուգոդոնոսոր թագաւորին կանգնեցուցած ոսկիէ արծանին առջեւ իյնաք ու երկրպագէք այն պահուն՝ երբ փողին, սրինգին, քնարին, ջութակին, տափիդին, տկնորին եւ ամէն տեսակ նուագարաններուն ձայնը լսէք: **6** Ո՞վ որ չիյնայ ու չերկրպագէ, նոյն րոպէին պիտի նետուի բորբոքած կրակի հնոցի մը մէջ»: **7** Ուստի երբ բոլոր ժողովուրդները փողին, սրինգին, քնարին, ջութակին, տափիդին եւ ամէն տեսակ նուագարաններուն ձայնը լսեցին, բոլոր ժողովուրդները, ազգերն ու լեզուները ինկան եւ Նաբուգոդոնոսոր թագաւորին կանգնեցուցած ոսկիէ արծանին երկրպագեցին:

ԴԱՆԻԵԼԻ ԵՐԵՔ ԸՆԿԵՐԱԿԻՑՆԵՐԸ ԿԸ ՄԵՂԱԴՐՈՒԻՆ ԱՆՀԱՅԱՆԴԱՍՆԴՈՒԹԵԱՄԲ

8 Այն ատեն քանի մը Քաղիէացիներ մօտեցան ու Հրեաները ամբաստանեցին: **9** Նաբուգոդոնոսոր թագաւորին խօսեցան՝ ըսելով. «Ո՞վ թագաւոր, յաւիտեան ապրէ: **10** Դո՛ւն, ո՞վ թագաւոր, հրաման տուիր որ փողին, սրինգին, քնարին, ջութակին, տափիդին, տկնորին եւ ամէն տեսակ նուագարաններուն ձայնը լսող ամէն մարդ իյնայ ու ոսկիէ արծանին երկրպագէ. **11** իսկ ո՞վ որ չիյնայ եւ չերկրպագէ, բորբոքած կրակի հնոցի մը մէջ նետուի: **12** Քանի մը Հրեաներ կան՝ որ դուն Բաբելոնի գաւառին գործերուն վրայ նշանակեցիր, այսինքն՝ Սեղրաք, Միսաք եւ Աբեղնագով. այս մարդիկը տուած հրամանդ չեն յարգեր, ո՞վ թագաւոր. քու աստուածներդ չեն պաշտեր, ու քու կանգնեցուցած ոսկիէ արծանիդ չեն երկրպագեր»:

13 Հետեւաբար Նաբուգոդոնոսոր՝ մոլեգնութեամբ եւ ցասումով հրամայեց որ Սեղրաքը, Միսաքն ու Աբեղնագովը բերեն. ուստի այդ մարդիկը թագաւորին առջեւ բերին: **14** Նաբուգոդոնոսոր խօսեցաւ անոնց՝ ըսելով. «Ո՞վ Սեղրաք, Միսաք եւ Աբեղնագով, դիտումո՞վ է որ իմ աստուածներս չէք պաշտեր ու իմ կանգնեցուցած ոսկիէ արծանիս չէք երկրպագեր: **15** Հիմա եթէ պատրաստ էք իյնալ եւ իմ շինած արծանիս երկրպագել այն

^ա Կամ՝ պատկեր

^բ Քաղ.՝ ուժով

^գ Այսինքն՝ հովուական տիկին

^դ Քաղ.՝ միսի կտորները կերան

^ե Քաղ.՝ ծառայութիւններուն

^գ Քաղ.՝ զօրաւոր մարդիկը

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌՈՒԹԻՒՆԸ

պահում երբ փողին, սրինգին, քնարին, ջութակին, տալիդին, տկնորին ու ամէն տեսակ նուագարաններուն ձայնը լսէք, **լա՛ւ.** բայց եթէ չերկրպագէք, նոյն րոպէին պիտի նետուիք բորբոքած կրակի հնոցի մը մէջ. եւ ո՞վ է այն Աստուածը, որ ծեզ իմ ձեռքէս պիտի ազատէ»:

16 Սեղրաք, Միսաք եւ Աբեղնագով թագաւորին պատասխանեցին. «Ո՞վ Նաբուգոդոնոսոր, հարկաւոր չէ որ քեզի պատասխանենք այս նիւթին մասին: **17** Ահա՝ մեր պաշտած Աստուածը կրնայ մեզ ազատել բորբոքած կրակի հնոցէն. քու ձեռքէդ ալ **մեզ** պիտի ազատէ, ո՞վ թագաւոր: **18** ^էՆոյնիսկ եթէ չընէ», գիտցի՛ր, ո՞վ թագաւոր, թէ մենք քու աստուածներդ պիտի չպաշտենք եւ քու կանգնեցուցած ոսկիէ արծանիդ պիտի չերկրպագենք»:

ԵՐԵՔ ԸՆԿԵՐԱԿԻՑՆԵՐԸ ԿԸ ԴԱՏԱՊԱՏՈՒԻՆ ՄԱՀՈՒԱՆ

19 Այն ատեն Նաբուգոդոնոսոր ցասումով լեցուեցաւ. անոր երեսին երեւոյթը այլափոխուեցաւ Սեղրաքի, Միսաքի եւ Աբեղնագովի հանդէպ: **ԱՅՆԵՐ** պատասխանելով՝ հրամայեց որ հնոցը՝ սովորականէն եօթնապատիկ աւելի վառեն. **20** յետոյ իր գօրագունդին մէջ եղող գօրաւորագոյն կտրիճներուն հրամայեց որ Սեղրաքը, Միսաքն ու Աբեղնագովը կապեն, եւ բորբոքած կրակի հնոցին մէջ նետեն: **21** Այն ատեն այս մարդիկը իրենց անդրավարտիքներով, բաճկոններով, վերարկուներով ու **միւս** հանդերձներով կապեցին, եւ բորբոքած կրակի հնոցին մէջ նետեցին: **22** Քանի թագաւորին հրամանը շտապողական էր, ու հնոցը՝ արտակարգօրէն տաքցած, Սեղրաքը, Միսաքն ու Աբեղնագովը բարձրացնող մարդիկը կրակին բոցէն մեռան: **23** Իսկ այս երեք մարդիկը՝ Սեղրաք, Միսաք եւ Աբեղնագով՝ կապուած ինկան բորբոքած կրակի հնոցին մէջ:

ԵՐԵՔ ԸՆԿԵՐԱԿԻՑՆԵՐԸ Կ'ԱԶԱՏՈՒԻՆ ՈՒ ԿԸ ՄԵԾԱՐՈՒԻՆ

24 Այն ատեն Նաբուգոդոնոսոր թագաւորը՝ սահմոկած՝ արտորալով ոտքի ելաւ, եւ իր խորհրդատուներուն խօսեցաւ՝ ըսելով. «Սենք կրակին մէջ երեք կապուած մարդ չնետեցի՞նք»: Անոնք թագաւորին պատասխանեցին. «Ստոյդ է, ո՞վ թագաւոր»: **25** Ան պատասխանելով ըսաւ. «Ահա՝ ես չորս արծակուած մարդ կը տեսնեմ, որ կրակին մէջ կը քալեն, եւ անոնց ո՞չ մէկ վնաս եղած է. իսկ չորրորդին տեսքը աստուածներու որդիի մը նման է»: **26** Այն ատեն Նաբուգոդոնոսոր բորբոքած կրակի հնոցին դրան մօտեցաւ ու խօսեցաւ՝ ըսելով. «Ո՞վ Ամենաբարձր Աստուծոյն ծառաները՝ Սեղրաք, Միսաք եւ Աբեղնագով, դուրս ելէք ու **հո՞ն եկէք»: Այն ատեն Սեղրաք, Միսաք եւ Աբեղնագով կրակին մէջէն ելան: **27** Սատրապները, նախարարները, կուսակալներն ու թագաւորին խորհրդատուները հաւաքուեցան եւ տեսան այս մարդիկը, որոնց մարմիններուն վրայ կրակը բնաւ տիրած չէր. անոնց գլուխէն մէ՛կ մազ խանձած չէր, անոնց անդրավարտիքները այլափոխուած չէին, ո՞չ ալ կրակին հոտը ^բկար անոնց վրայ:**

28 Նաբուգոդոնոսոր խօսեցաւ՝ ըսելով. «Օրհնեալ ըլլայ Սեղրաքի, Միսաքի ու Աբեղնագովի Աստուածը, որ իր հրեշտակը դրկեց եւ իր ծառաները ազատեց. արդարեւ

^է **Քաղ.**՝ Իսկ եթէ ոչ

^բ **Քաղ.**՝ վառուած տեսնուածէն

^բ **Քաղ.**՝ անցած էր

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

անոր վստահելով՝ թագաւորին խօսքը ^ծարհամարհեցին ու իրենց մարմինները **կրակի** մատնեցին, որպէսզի իրենց Աստուծմէն զատ ուրիշ ո՛չ մէկ աստուած պաշտեն եւ անոր երկրպագեն: **29** Հետեւաբար եւ հրաման կու տամ որ ամէն ժողովուրդի, ազգի ու լեզուի մէջ՝ ո՛վ որ Սեղրաքի, Միսաքի եւ Աբեղնագովի Աստուծոյն դէմ սխալ բան մը ըսէ՝ կտորկտոր ըլլայ, ու անոր տունը՝ աղբակոյտ. արդարեւ չկայ ուրիշ Աստուած՝ որ կարենայ այսպէս ազատել»: **30** Այն ատեն թագաւորը աւելի մեծուց Սեղրաքը, Միսաքն ու Աբեղնագովը՝ Բաբելոնի գաւառին մէջ:

ՆԱԲՈՒԳՈԴՈՆՈՍՈՐԻ ԵՐԿՐՈՐԴ ԵՐԱՋԸ

4

Նաբուգոդոնոսոր թագաւորը՝ ամբողջ երկրի վրայ բնակող բոլոր ժողովուրդներուն, ազգերուն ու լեզուներուն. «Զեր խաղաղութիւնը շատնայ: **2** “Ինձի հաճելի թուեցաւ” Ամենաբարձր Աստուծոյն իմ վրաս ըրած նշաններն ու հրաշքները պարզել: **3** Անոր նշանները ո՛րքան մեծ են, եւ հրաշքները՝ ո՛րքան հզօր. անոր թագաւորութիւնը յափութենական թագաւորութիւն է, եւ անոր տէրութիւնը ^բդարէ դար “**կը տեւէ:**”

4 «Ես՝ Նաբուգոդոնոսոր, **երբ** իմ տանս մէջ հանգիստ էի, ու պալատիս մէջ՝ բարգաւաճ, **5** երազ մը տեսայ՝ որ զիս սարսափեցուց, եւ անկողինիս վրայ **ունեցած** մտածումներս ու գլուխիս տեսիլքները զիս շփոթեցուցին: **6** Ուստի Բաբելոնի բոլոր իմաստունները իմ առջեւս բերելու հրաման տուի, որպէսզի անոնք ինձի գիտցնեն երազին մեկնութիւնը: **7** Այն ատեն մոգերը, աստղագէտները, քաղեաներն ու բախտ նայողները եկան, ու ես երազը անոնց առջեւ պատմեցի. բայց անոնք **չկրցան** մեկնութիւնը ինձի գիտցնել: **8** Վերջապէս Դանիէլ առջեւս եկաւ, որուն անունը իմ աստուծոյս անունին համեմատ Բաղտասասար **կը կոչուի,** եւ որուն ներսը սուրբ աստուածներուն հոգին կայ: Անոր առջեւ երազը պատմեցի **եւ ըսի.** **9** “Ո՛վ Բաղտասասար, մոգերուն պետը, քանի գիտեմ թէ քու ներսդ սուրբ աստուածներու հոգին կայ եւ թէ ո՛չ մէկ գաղտնիք քեզ կը շուարեցնէ, **պատմեմ** տեսած երազիս տեսիլքները, եւ ըսէ՝ ինձի անոնց մեկնութիւնը□:

10 «Ահա՛ ասիկ գլուխիս տեսիլքները՝ իմ անկողինիս վրայ.՝ ես կը նայէի, եւ ահա՛ երկրի մէջտեղը ծառ մը **տեսայ,** որուն բարձրութիւնը մեծ էր: **11** Այդ ծառը մեծցաւ ու զօրացաւ, եւ անոր բարձրութիւնը մինչեւ երկինք հասաւ. ամբողջ երկրի ծայրերէն կը տեսնուէր: **12** Անոր տերեւները գեղեցիկ էին, եւ պտուղը՝ առատ. անոր վրայ բոլորին համար ուտելիք կար: Դաշտի կենդանիները անոր շուքին տակ կը նստէին, ու երկինքի թռչնազգիները անոր ոստերուն վրայ կը բնակէին. ամէն մարմին անկէ կը կերակրուէր: **13** Անկողինիս վրայ՝ գլուխիս տեսիլքներուն մէջ կը նայէի, եւ ահա՛ երկինքէն ^ասուրբ պահապան մը” իշաւ: **14** Ան “բարձրաղաղակ գոչեց ու սա՛ ըսաւ. “Ծառը տապալեցէ՛ք, ոստերը կտրեցէ՛ք, տերեւները թօթափեցէ՛ք եւ պտուղները ցրուեցէ՛ք: Անոր տակէն կենդանիներն ու ոստերէն թռչնազգիները թող փախչին. **15** բայց արմատներուն բունը

^ծ**Քաղ.**՝ այլափոխեցին

^ա**Քաղ.**՝ իմ առջեւս լաւ եղաւ

^բ**Քաղ.**՝ սերունդէ սերունդ

^գ**Քաղ.**՝ պահապան ու սուրբ մը

^դ**Քաղ.**՝ ուժով

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

թողուցէ՛ք հողին մէջ: Երկաթէ եւ պղինձէ կապով դաշտի դալարին մէջ թող ։մնայ. Երկինքի ցողով թող թրջուի, եւ իր բաժինը կենդանիներուն հետ թող ունենայ՝ Երկրի բոյսէն: **16** Անոր սիրտը մարդու **սիրտէն** թող փոխուի, ու անոր կենդանիի սիրտ թող տրուի. անոր վրայէն եօթը ժամանակ թող անցնի: **17** Այս բանը պահապաններուն վճռով է, եւ գորոշումը՝ սուրբերուն հրահանգով. որպէսզի ապրողները գիտնան թէ Ամենաբարձրը կը տիրէ մարդոց թագաւորութեան վրայ, զայն իր ուզածին կու տայ, եւ անոր վրայ մարդոց ամենէն նուաստը կը նշանակէ՛: **18** Ես՝ Նաբուգոդոնոսոր թագաւորը, այս երազը տեսայ, ու դո՛ւն, ո՞վ Բաղտասասար, ըսէ՛ անոր մեկնութիւնը: Արդարեւ իմ թագաւորութեանս բոլոր իմաստունները չկրցան **անոր** մեկնութիւնը ինծի գիտցնել. բայց դուն կարող ես, քանի քու ներսդ սուրբ աստուածներուն հոգին կայ»:

ԴԱՆԻԵԼ ԿԸ ՄԵԿՆԷ ԵՐԱՋԸ

19 Այն ատեն Դանիէլ, որուն անունը Բաղտասասար էր, րոպէ մը ապշած մնաց, եւ անոր մտածումները զինք շփոթեցուցին: Թագաւորը խօսեցաւ՝ ըսելով. «Ո՞վ Բաղտասասար, երազը կամ անոր մեկնութիւնը քեզ թող չշփոթեցնէ»: Բաղտասասար պատասխանեց. «Իմ տէ՛րս, երազը քեզ ատողներուն թող ըլլայ, եւ անոր մեկնութիւնը՝ քու թշնամիներուդ: **20** Այն ծառը որ տեսար, որ մեծցաւ ու զօրացաւ, որուն բարձրութիւնը մինչեւ Երկինք հասաւ եւ ամբողջ Երկրի **ծայրերէն** կը տեսնուէր, **21** որուն տերեւները գեղեցիկ էին, ու պտուղը՝ առատ, որուն վրայ բոլորին համար ուտելիք կար, որուն տակ դաշտի կենդանիները կը բնակէին, եւ որուն ոստերուն վրայ Երկինքի թոշնազգիները կը կենային, **22** անիկա դո՛ւն ես, ո՞վ թագաւոր: Դուն մեծցար ու զօրացար. քու մեծութիւնդ բարձրացաւ եւ մինչեւ Երկինք հասաւ. քու տէրութիւնդ ալ մինչեւ Երկրի **ծայրերը հասաւ:** **23** Ինչ կը վերաբերի թագաւորին տեսած սուրբ պահապանին, որ Երկինքէն իշաւ եւ ըսաւ. «Ծառը տապալեցէ՛ք ու զայն փճացուցէ՛ք, բայց անոր արմատներուն բունը թողուցէ՛ք հողին մէջ. Երկաթէ եւ պղինձէ կապով դաշտի դալարին մէջ թող մնայ. Երկինքի ցողով թող թրջուի եւ իր բաժինը դաշտի կենդանիներուն հետ թող ունենայ, մինչեւ որ անոր վրայէն եօթը ժամանակ անցնի՛, **24** ահա՛ւասիկ մեկնութիւնը, ո՞վ թագաւոր, ահա՛ւասիկ Ամենաբարձրին վճիռը՝ որ իմ տիրոջ՝ թագաւորին վրայ պիտի իրագործուի. — **25** քեզ մարդոց մէջէն պիտի վոնտեն, եւ բնակութիւնդ դաշտի կենդանիներուն հետ պիտի ըլլայ. քեզի բոյս Պատիտի կերցնեն՝ արջառներու պէս, ու Երկինքի ցողով պիտի թրջուիս. քու վրայէդ եօթը ժամանակ պիտի անցնի, մինչեւ որ գիտնաս թէ մարդոց թագաւորութեան վրայ Ամենաբարձրը կը տիրէ, եւ զայն կու տայ որո՛ւ որ ուզէ: **26** Ինչ կը վերաբերի հրամայուածին՝ որ ծառին արմատներուն բունը թողուի, կը **նշանակէ թէ** քու թագաւորութիւնդ պիտի Պվերահաստատուի՝ Երբ գիտնաս թէ գործող է տիրողը: **27**

^ե **Քաղ.**՝ ըլլայ

^գ **Քաղ.**՝ խնդրանքը

^է **Քաղ.**՝ խօսքով

^լ **Քաղ.**՝ համտեսել պիտի տան

^բ **Քաղ.**՝ հաստատուի քեզի

^ժ **Այսինքն**՝ Ամենաբարձրն

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

Հետեւաբար, ո՞վ թագաւոր, իմ յորդորս թող ՚հաճելի թուի” քեզի. ՚քաւէ՛ մեղքեր՛՝ արդարութեամբ, եւ անօրէնութիւններդ՝ դժբախտներուն ողորմելով. թերեւս անդորրութիւնդ երկարի»:

28 Այս բոլորը Նաբուգոնոսոր թագաւորին վրայ իրագործուեցաւ: 29 Տասներկու ամիս ետք, երբ Բաբելոնի թագաւորական պալատին մէջ կը ճեմէր, 30 թագաւորը խօսեցաւ՝ ըսելով. «Այս չէ՞ այն մեծ Բաբելոնը, որ ես իմ ոյժիս կարողութեամբ կառուցանեցի իբր թագաւորական տուն՝ իմ պատիկս փառաւորութեան համար»: 31 Երբ խօսքը դեռ թագաւորին բերանն էր, երկինքէն ձայն մը իջաւ. «Ո՞վ Նաբուգոնոսոր թագաւոր, քեզի կ’ըսուի. “Թագաւորութիւնը քեզմէ գնաց: 32 Ջեզ մարդոց մէջէն պիտի վոնտեն, ու բնակութիւնդ դաշտի կենդանիներուն հետ պիտի ըլլայ. քեզի բոյս պիտի կերցնեն՝ արջառներու պէս, ու վրայէդ եօթը ժամանակ պիտի անցնի, մինչեւ որ գիտնաս թէ մարդոց թագաւորութեան վրայ Ամենաբարձրը կը տիրէ, եւ զայն կու տայ որո՛ւ որ ուզէ՛»: 33 Նոյն րոպէին՝ այս խօսքը Նաբուգոնոսորի վրայ ՚իրագործուեցաւ. մարդոց մէջէն վոնտուեցաւ, արջառներու պէս բոյս կ’ուտէր, ու անոր մարմինը երկինքի ցողով կը թրջուէր, մինչեւ որ մազերը արծիւներու փետուրներուն պէս երկնցան, ու եղունգները՝ թռչնազգիներու մագիւներուն պէս:

ՆԱԲՈՒԳՈԴՈՆՈՍՈՐ ԿԸ ՓԱՌԱԲԱՆԷ ՏԵՐԸ

34 «Այդ օրերու վախճանին, ես՝ Նաբուգոնոսոր՝ աչքերս երկինք վերցուցի, եւ գիտակցութիւնս ինծի վերադարձաւ: Ամենաբարձրը օրհնեցի, դրուատեցի ու փառաւորեցի ա՛ն՝ որ յալիտեան կ’ապրի, որուն տէրութիւնը յալիտենական տէրութիւն է, եւ թագաւորութիւնը ՚դարէ դար” կը տեւէ: 35 Երկրի բոլոր բնակիչները ոչինչի պէս կը սեպուին. ան երկինքի ՚գօրքերուն ու երկրի բնակիչներուն մէջ իր ուզածը կ’ընէ. ո՛չ մէկը կրնայ անոր ՚ծեռքը կեցնել”, կամ անոր ըսել. “Ի՞նչ կ’ընես՛: 36 Այդ ատեն գիտակցութիւնս ինծի վերադարձաւ. իմ թագաւորութեանս պատիկն հետ՝ վայելչութիւնս ու փառահեղութիւնս ինծի վերադարձան, եւ խորհրդատուներս ու մեծամեծներս զիս փնտուեցին. իմ թագաւորութեանս մէջ վերահաստատուեցայ, եւ փառաւորութիւնս արտակարգուէն աւելցաւ»:

37 «Հիմա ես՝ Նաբուգոնոսոր, երկինքի թագաւորը կը դրուատեմ, կը բարձրացնեմ ու կը փառաւորեմ, որովհետեւ անոր բոլոր գործերը ճշմարիտ են, ուղիները՝ ՚արդար, եւ ան կրնայ յոխորտանքով ընթացողները ցածցնել»:

ԲԱԴԱՍԱՐԻ ԿՈՉՈՒՆՔԸ

՚ Քաղ.՝ լաւ ըլլայ

՚ Քաղ.՝ կոտրէ՛

՚ Քաղ.՝ սպառեցաւ

՚ Քաղ.՝ սերունդէ սերունդ

՚ Քաղ.՝ զօրագունդին

՚ Քաղ.՝ ծեռին զարնել

՚ Քաղ.՝ արդար դատաստան

5

Բաղտասար թագաւորը իր մեծամեծներէն հազար հոգիի մեծ հացկերոյթ մը սարքեց, ու հազարին առջեւ գինի խմեց: **2** Մինչ Բաղտասար գինին կը համտեսէր, հրամայեց որ իր “հօր՝ Նաբուգոդոնոսորի Երուսաղէմի տաճարէն հանած ոսկիէ եւ արծաթէ անօթները բերեն, որպէսզի թագաւորը եւ իր մեծամեծները, կիներն ու հարճերը անոնցմով խմեն: **3** Ուստի Երուսաղէմ եղող Աստուծոյ տան տաճարէն հանուած ոսկիէ անօթները բերին, ու թագաւորը եւ իր մեծամեծները, կիներն ու հարճերը անոնցմով խմեցին: **4** Անոնք գինի խմեցին, եւ ոսկիէ, արծաթէ, պղինձէ, երկաթէ, փայտէ ու քարէ աստուածները դրուատեցին:

5 Սոյն րոպէին՝ մարդու ծեռքի մատներ բերեցան, եւ աշտանակին դիմաց գրեցին՝ թագաւորին պալատին պատին գաճին վրայ, ու թագաւորը այդ գրող ծեռքին ծայրամասը տեսաւ: **6** Այն ատեն թագաւորին **Երեսին** գոյնը այլափոխուեցաւ, եւ անոր մտածումները զինք շփոթեցուցին, այնպէս որ մէջքին յօդերը կը քակուէին ու ծունկերը իրարու կը զարնուէին: **7** Թագաւորը բարձրադադակ գոչեց որ աստղագէտները, քաղդեաներն ու բախտ նայողները բերեն: Թագաւորը Բաբելոնի իմաստումներուն խօսեցաւ՝ ըսելով. «Ո՛վ որ այս գրութիւնը կարդայ եւ անոր մեկնութիւնը ինծի պարզէ, ՞ծիրանի պիտի հագնի, անոր վիզը ոսկի մանեակ պիտի դրուի, ու թագաւորութեան մէջ երրորդ կառավարիչ պիտի ըլլայ»: **8** Ուստի թագաւորին բոլոր իմաստումները եկան, բայց կարող չեղան գրութիւնը կարդալ եւ **անոր** մեկնութիւնը թագաւորին գիտցնել: **9** Այն ատեն Բաղտասար թագաւորը չափազանց շփոթեցաւ ու **Երեսին** գոյնը այլափոխուեցաւ. անոր մեծամեծներն ալ սահմոկեցան: **10** Թագուհին՝ թագաւորին եւ անոր մեծամեծներուն խօսքերուն պատճառով՝ խնճոյքին տունը եկաւ: Թագուհին խօսեցաւ՝ ըսելով. «Ո՛վ թագաւոր, յակիտեան ապրէ. քու մտածումներդ քեզ թող չշփոթեցնեն, ու **Երեսիդ** գոյնը թող չայլափոխուի: **11** Զու թագաւորութեանդ մէջ ՞մարդ մը կայ, որուն ներսը սուրբ աստուածներու հոգին կայ: Զու հօրդ օրերը՝ անոր վրայ Ղուսամտութիւն, ուշիմութիւն եւ աստուածներուն իմաստութեան պէս իմաստութիւն գտնուեցան, ու քու հայր՝ Նաբուգոդոնոսոր թագաւորը – քու հայր, **ո՛վ** թագաւոր – զայն մոգերուն, աստղագէտներուն, քաղդեաներուն **եւ** բախտ նայողներուն վրայ պետ նշանակեց. **12** արդարեւ այս Դանիէլին քով, որուն անունը թագաւորը Բաղտասասար դրաւ, արտակարգ հոգի, գիտութիւն եւ ուշիմութիւն գտնուեցան՝ երազներ մեկնելու, առեղծուածներ պարզելու եւ թնճուկներ լուծելու: Հիմա Դանիէլը թող կանչուի, ու մեկնութիւնը պիտի պարզէ»:

ԴԱՆԻԵԼ ԿԸ ՄԵԿՆԷ ԳՐՈՒԹԻՒԾ

ա **Այսինքն՝** մեծ հօր

բ **Քաղ.**՝ դուրս ելան

գ **Քաղ.**՝ ուժով

դ **Այսինքն՝** ծիրանիով ներկուած կերպաս

ե **Քաղ.**՝ զօրաւոր մարդ

գ **Քաղ.**՝ լոյս

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

13 Այն ատեն Դանիէլ թագաւորին առջեւ տարուեցաւ: Թագաւորը խօսեցաւ եւ Դանիէլի ըսաւ. «Իմ հօրս՝ թագաւորին Հրէաստանէն բերած Յուդայի և տարագիրներէն եղող Դանիէլը դո՞ւն ես: **14** Քու մասիդ լսեցի թէ ներսու աստուածներու հոգին կայ, ու քովդ լուսամտութիւն, ուշիմութիւն եւ արտակարգ իմաստութիւն կը գտնուին: **15** Հիմա իմ առջեւս իմաստուններ ու աստղագէտներ բերուեցան, որպէսզի այս գրութիւնը կարդան եւ անոր մեկնութիւնը ինծի գիտցնեն, բայց անոնք կարող չեղան այս խօսքին մեկնութիւնը պարզել: **16** Ես քու մասիդ լսեցի թէ կրնաս մեկնութիւններ տալ ու թնճուկներ լուծել: Եթէ հիմա կարենաս **այս** գրութիւնը կարդալ եւ անոր մեկնութիւնը ինծի գիտցնել, ծիրանի պիտի հագնիս, քու Վիզդ ոսկի մանեակ **պիտի** դրուի, ու թագաւորութեան մէջ երրորդ կառավարիչ պիտի ըլլաս»:

17 Այն ատեն Դանիէլ պատասխանեց եւ թագաւորին առջեւ ըսաւ. «Քու պարգեւներդ քեզի՝ ըլլան, ու ձեռածիրներդ ուրիշին տուր. սակայն ես **այս** գրութիւնը թագաւորին պիտի կարդամ, եւ մեկնութիւնը իրեն գիտցնեմ: **18** Ո՞վ թագաւոր, Ամենաբարձր Աստուածը քու հօրդ՝ Նաբուգոդոնոսորի թագաւորութիւն, մեծութիւն, պատիւ ու փառաւորութիւն տուաւ: **19** Անոր տուած մեծութեան պատճառով՝ բոլոր ժողովուրդները, ազգերն ու լեզուները իր **առջեւ** կը դողային եւ կը սարսափէին: ԱՅ կը մեռցնէր ո՞վ որ ուզէր, ու ողջ կը պահէր ո՞վ որ ուզէր. կը բարձրացնէր ո՞վ որ ուզէր, եւ կը ցածցնէր ո՞վ որ ուզէր: **20** Բայց երբ անոր սիրտը գոռողացաւ ու հոգին հպարտութեամբ կարծրացաւ, իր թագաւորութեան գահէն ինկաւ եւ պատիւը իրմէ ետ առնուեցաւ. **21** Մարդոց որդիներուն մէջէն վոնտուեցաւ, ու իր սիրտը կենդանիներու **սիրտին** հաւասար եղաւ. անոր բնակութիւնը ցիոներու հետ եղաւ: Անոր բոյս **Կը կերցնէին**՝ արջառներու պէս, եւ անոր մարմինը երկինքի ցողով կը թրջուէր, մինչեւ որ գիտցաւ թէ մարդոց թագաւորութեան վրայ Ամենաբարձր Աստուածը կը տիրէ, ու անոր վրայ կը դնէ ո՞վ որ ուզէ: **22** Իսկ դո՞ւն, ո՞վ Բաղտասար, անոր որդին, քու սիրտդ չխոնարհեցուցիր, թէպէտ այս բոլորը գիտէիր. **23** հապա երկինքի Տէրոջ դէմ քեզ բարձրացուցիր, անոր տան անօթները քու առջեւու բերին, ու դուն եւ քու մեծամեծներդ, կիներդ ու հարճերդ անոնցմով գինի խմեցիք: Դուն արծաթէ, ոսկիէ, պղինձէ, երկաթէ, փայտէ եւ քարէ **շինուած** աստուածները դրուատեցիր, որոնք ո՞չ կը տեսնեն, ո՞չ կը լսեն, ո՞չ ալ **բան** մը գիտեն: Իսկ այն Աստուածը, որուն ձեռքն է շունչը եւ որունն են քու բոլոր ուղիներդ, չփառաւորեցիր. **24** ուստի իրմէ դրկուեցաւ **այդ** ձեռքի ծայրամասը, եւ այս գրութիւնը գրուեցաւ: **25** Ահանասիկ գրուած գրութիւնը. “**Ս**անէ, մանէ, թեկեղ ու փարսին՝**□**: **26** **Այս** խօսքին մեկնութիւնը սա՛ է. “Մանէ՝ Աստուած քու թագաւորութիւնդ համրեց, ու զայն վերջացուց. **27** թեկեղ՝ կշիռքով կշռուեցար, եւ պակաս գտնուեցար. **28** փարես՝ քու թագաւորութիւնդ բաժնուեցաւ, ու Մարերու եւ Պարսիկներու յանձնուեցաւ**□**»:

29 Այն ատեն Բաղտասար հրամայեց, ու Դանիէլի ծիրանի հագուցին, վիզդ ոսկի մանեակ **դրին**, եւ անոր մասին մունետիկով յայտարարեցին թէ թագաւորութեան մէջ երրորդ կառավարիչ պիտի ըլլայ:

30 Նոյն գիշերը Քաղդէացիներու Բաղտասար թագաւորը սպաննուեցաւ, ու **Մարերու**

^է **Քաղ.**՝ տարագրութեան որդիներէն

^բ **Քաղ.**՝ զօրացաւ

^բ **Քաղ.**՝ համտեսել կու տային

^ծ **Այսիցը**՝ Համրուած, համրուած, կշռուած ու բաժնուած

^հ **Քաղ.**՝ Դարեհ Մարը

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

Դարեհ **թագաւորը**¹ ստացաւ թագաւորութիւնը, երբ գրեթէ վաթսուներկու տարեկան էր:

ԴԱՆԻԵԼ ԱՌԻՒԾՆԵՐՈՒ ԳՈՒԲԻՆ ՄԵԶ

6

Դարեհի “հաճելի թուեցաւ” թագաւորութեան վրայ հարիւր քսան սատրապ նշանակել, որ ամբողջ թագաւորութեան մէջ ըլլան, **2** եւ անոնց վրայ՝ երեք վարչապետ, որոնցմէ մէկը Դանիէլն էր. որպէսզի սատրապները ասոնց հաշիւ տան, ու թագաւորին վնաս չըլլայ: **3** Այս Դանիէլը **միւս** վարչապետները եւ սատրապները կը գերազանցէր, որովհետեւ անոր մէջ արտակարգ հոգի կար. ուստի թագաւորը կը մտածէր զինք ամբողջ թագաւորութեան վրայ նշանակել:

4 Հետեւաբար վարչապետներն ու սատրապները կը ջանային թագաւորութեան գործերուն մէջ Դանիէլի դէմ **գանգատելու** առիթ մը գտնել, բայց անոնք ո՞չ մէկ գանգատելու առիթ, ո՞չ ալ գեղծում մը կրցան գտնել. արդարեւ ան հաւատարիմ էր, ուստի անոր վրայ ո՞չ մէկ թերացում, ո՞չ ալ գեղծում մը գտնուեցաւ: **5** Ուստի այս բմարդիկը ըսին. «Մենք այս Դանիէլին դէմ ո՞չ մէկ **գանգատելու** առիթ պիտի գտնենք, անոր դէմ իր Աստուծոյն Օրէնքին Վերաբերեալ **բան** մը գտնելէն զատ»:

6 Այն ատեն վարչապետներն ու սատրապները թագաւորին քով հաւաքուեցան եւ անոր սա՝ ըսին. **7** «Ով Դարեհ թագաւոր, յափիտեան ապրէ: Թագաւորութեան բոլոր վարչապետները, նախարարները, սատրապները, խորհրդատուններն ու կուսակալները խորհրդակցեցան որ թագաւորական հրամանագիր մը հաստատուի եւ արգելիչ օրէնք մը պարտադրուի, որպէսզի ո՞վ որ մինչեւ երեսուն օր ՚բան մը խնդրէ աստուծմէ մը կամ մարդէ մը՝ բացի քեզմէ, ո՞վ թագաւոր, առիւծներուն գուբը նետուի: **8** Հիմա, ո՞վ թագաւոր, հաստատէ՛ այս արգելիչ օրէնքը եւ ստորագրէ՛ ՚հրամանագիրը՝ որպէսզի չփոխուի, Մարերու եւ Պարսիկներու օրէնքին համաձայն՝ որ անխափանելի է»: **9** Ասոր համար Դարեհ թագաւորը հրովարտակն ու արգելիչ օրէնքը ստորագրեց:

10 Երբ Դանիէլ տեղեկացաւ թէ հրովարտակը ստորագրուեցաւ՝ իր տունը գնաց, որուն վերնատան պատուհանները դէպի երուսաղէմ կը բացուէին, ու **շարունակեց** օրը երեք անգամ ծնրադրելով աղօթել եւ իր Աստուծմէն շնորհակալ ըլլալ՝ իր վաղեմի **սովորութեան** պէս: **11** Ուստի այդ մարդիկը հաւաքուեցան ու գտան Դանիէլը՝ որ կ’աղօթէր եւ իր Աստուծոյն առջեւ կ’աղազէր: **12** Այն ատեն մօտեցան ու թագաւորին առջեւ՝ թագաւորին արգելիչ օրէնքին մասին ըսին. «Դուն արգելիչ օրէնք մը չստորագրեցի՞ր, որպէսզի ո՞վ որ մինչեւ երեսուն օր **բան** մը խնդրէ աստուծմէ մը կամ մարդէ մը՝ բացի քեզմէ, ո՞վ թագաւոր, առիւծներուն գուբը նետուի»: Թագաւորը պատասխանեց. «**Այդ** խօսքը ստոյգ է, Մարերու եւ Պարսիկներու օրէնքին համաձայն՝ որ անխափանելի է»: **13** Այն ատեն անոնք թագաւորին խօսեցան՝ ըսելով. «Ճուղայի ՚տարագիրներէն Դանիէլը քու տուած հրամանդ

¹ **Քաղ.**՝ առջեւ լաւ եղաւ

² **Քաղ.**՝ զօրաւոր մարդիկը

³ **Քաղ.**՝ զօրաւոր ըլլայ

⁴ **Քաղ.**՝ խնդրանք

⁵ **Քաղ.**՝ գրութիւնը

⁶ **Քաղ.**՝ տարագրութեան որդիներէն

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

Եւ ստորագրած արգելիչ օրէնքդ չի **յարգեր**, ո՞վ թագաւոր. հապա օրը երեք անգամ իր խնդրանքը կը մատուցանէ **իր Աստուծոյն»:** 14 Այն ատեն թագաւորը շատ էտրտմեցաւ՝ երբ **այս** խօսքերը լսեց. «մտածեց Դանիէլը փրկել, եւ մինչեւ արեւին մայր մտնելը ջանաց զայն ազատել: 15 Այն ատեն այդ մարդիկը թագաւորին քով եկան ու թագաւորին ըսին. «Ո՞վ թագաւոր, գիտցի՛ր թէ սա՛ է Մարերու եւ Պարսիկներու օրէնքը, որ թագաւորին հաստատած ո՛չ մէկ արգելիչ օրէնք կամ հրամանագիր փոխուի»: 16 Ուստի թագաւորը հրամայեց, ու Դանիէլը բերին, եւ զինք առիւծներուն գուբը նետեցին: Թագաւորը Դանիէլի խօսեցաւ՝ ըսելով. «Զու Աստուածդ, որ յարատեւութեամբ կը պաշտես, ի՞նք քեզ պիտի փրկէ»: 17 Քար մըն ալ բերին եւ գուբին բերանը դրին, ու թագաւորը զայն իր կնիքով եւ իր մեծամեծներուն կնիքով կնքեց, որպէսզի Դանիէլի մասին **տրուած** որոշումը՝ չփոխուի: 18 Ֆետոյ թագաւորը իր պալատը գնաց, ու գիշերը ծոմապահութեամբ անցուց. իր առջեւ նուագարաններ բերել չտուաւ, եւ քունը իրմէ փախաւ:

19 Թագաւորը արշալոյսին կանուխ ելաւ, եւ արտորալով առիւծներուն գուբը գնաց: 20 Երբ գուբին մօտեցաւ, վշտագին ծայնով մը Դանիէլի աղաղակեց, **եւ** թագաւորը Դանիէլի խօսեցաւ՝ ըսելով. «Ո՞վ Դանիէլ, ապրող Աստուծոյ ծառան. քու Աստուածդ, որ յարատեւութեամբ կը պաշտես, կրցա՞ւ քեզ առիւծներէն փրկել»: 21 Այն ատեն Դանիէլ թագաւորին ըսաւ. «Ո՞վ թագաւոր, յալիտեա՞ն ապրէ: 22 Իմ Աստուածս իր հրեշտակը դրկեց եւ առիւծներուն երախը գոցեց, ու ինձի չվնասեցին. արդարեւ անոր առջեւ իմ վրաս անմեղութիւն գտնուեցաւ, եւ զու առջեւդ ալ, ո՞վ թագաւոր, ո՛չ մէկ յանցանք գործած եմ»: 23 Այն ատեն թագաւորը շատ ուրախացաւ, ու հրամայեց որ Դանիէլը գուբէն վեր հանեն: Դանիէլը գուբէն վեր հանեցին, եւ անոր վրայ ո՛չ մէկ վնաս գտնուեցաւ, որովհետեւ իր Աստուծոյն վստահեցաւ: 24 Թագաւորը հրամայեց, ու Դանիէլը ՚ամբաստանող մարդիկը բերին, եւ զանոնք, իրենց որդիներն ու կիները առիւծներուն գուբը նետեցին: Անոնք դեռ գուբին յատակը չհասած՝ առիւծները անոնց վրայ յարձակեցան եւ անոնց բոլոր ՚անդամները փշրեցին:

25 Այն ատեն Դարեհ թագաւորը ամբողջ երկրի վրայ բնակող ժողովուրդներուն, ազգերուն ու լեզուներուն **սա՛** գրեց. «Զեր խաղաղութիւնը շատնայ: 26 Ինձմէ հրաման տրուեցաւ որ իմ թագաւորութեանս ամբողջ տէրութեան մէջ՝ Դանիէլի Աստուծոյն առջեւ դողան եւ սարսափին, որովհետեւ ան ապրող Աստուած է, ու յալիտեան ՚կը գոյատեւէ». անոր թագաւորութիւնը չի կործանիր, եւ անոր տէրութիւնը մինչեւ վախճանը **կը տեւէ:** 27 Ի՞նք կը փրկէ եւ կ'ազատէ, երկինքի մէջ ու երկրի վրայ նշաններ եւ հրաշքներ կ'ընէ. ի՞նքն

^է **Քաղ.**՝ տրտմեցաւ ինքնիրեն

^բ **Քաղ.**՝ սիրտին մէջ դրաւ

^բ **Քաղ.**՝ նպատակը

^ծ **Կամ**՝ համադամ կերակուրներ

^հ **Քաղ.**՝ միսի կտորները ուտող

^լ **Քաղ.**՝ տիրեցին

^մ **Կամ**՝ ոսկորները

^ծ **Քաղ.**՝ հաստատուած է

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

Է որ Դանիէլը առիւծներուն կերախէն փրկեց»:

28 Այս Դանիէլը յաջողութիւն գտաւ Դարեհի թագաւորութեան ու “պարսիկ Կիւրոսի” թագաւորութեան ատեն:

ԴԱՆԻԵԼ ԿԸ ՆԿԱՐԱԳՐԵ ԻՐ ՏԵՍԻԼՔԸ

(7. 1-12. 13)

ՉՈՐՍ ԳԱԶԱՆՆԵՐՈՒՆ ՏԵՍԻԼՔԸ

7

Բաբելոնի Բաղտասար թագաւորին առաջին տարին՝ Դանիէլ երազ մը տեսաւ, եւ իր անկողինին վրայ՝ գլուխին տեսիլքները. յետոյ երազը գրեց **ու** գլխաւոր բաները պատմեց: **2** Դանիէլ խօսեցաւ՝ ըսելով. «Գիշերը տեսիլքին մէջ տեսայ թէ ահա՝ երկինքի չորս հովերը մեծ ծովուն վրայ կը յարձակէին. **3** ու ծովէն չորս մեծ գազաններ ելան, որոնք իրարմէ տարբեր էին:

4 «Առաջինը առիւծի պէս էր, եւ արծիւի թեւեր ունէր: Մինչ կը նայէի՝ անոր թեւերը փրցուեցան, երկրէն վերցուեցաւ, ու ոտքերուն վրայ կայնեցաւ՝ մարդու պէս, եւ անոր մարդու սիրտ տրուեցաւ:

5 «Յետոյ ահա՝ ուրիշ՝ երկրորդ գազան մը **ելաւ**, արջի նման, ու մէկ կողմին վրայ կայնեցաւ: Երախը երեք կողոսկը ունէր՝ ակռաններուն մէջ, եւ սա՝ ըսին իրեն. “Ելի՛ր, շա՞տ միս լափէ□:

6 «Ասկէ ետք՝ կը նայէի, եւ ահա՝ ինձի նման ուրիշ մը **ելաւ**, որուն կռնակին վրայ չորս թռչունի թեւ կար: **Այս** գազանը չորս գլուխ ունէր, ու անոր տէրութիւն յանձնուեցաւ:

7 «Ասկէ ետք՝ գիշերուան տեսիլքներու մէջ կը նայէի, եւ ահա՝ չորրորդ գազան մը **ելաւ**, որ սարսափելի, սոսկալի ու չափազանց հզօր էր: Ան մեծ երկաթէ ակռաններ ունէր. կը լափէր, կը փշրէր, եւ մնացածը ոտքերով կը կոխկոտէր: Իրմէ առաջ եղող բոլոր գազաններէն տարբեր էր, ու տասը եղջիւր ունէր: **8** Երբ եղջիւրները կը դիտէի, ահա՝ անոնց մէջ ուրիշ պատիկ եղջիւր մը ելաւ, որուն առջեւ առաջին եղջիւրներէն երեքը արմատախիլ եղան. եւ ահա՝ այս եղջիւրին վրայ մարդու աչքերու պէս աչքեր կային, ու անհեթեռութիւններ արտաքերող բերան մը»:

ՅԱԻԻՏԵԱՆ ԱՊՐՈՂԻՆ ՏԵՍԻԼՔԸ

9 «Մինչ կը դիտէի, գահեր դրուեցան եւ ^բՎաղեմին բազմեցաւ: Անոր հանդերձը ձիւնի պէս ճերմակ էր, ու գլուխին մազը՝ մաքուր բուրդի պէս. անոր գահը կրակի բոցի **պէս** էր, եւ ^աանիւները՝ բոցավառ կրակի **պէս**: **10** Կրակի գետ մը կը հոսէր ու դուրս կ'ելլէր անոր առջեւէն. հազար հազարաւորներ անոր կը սպասարկէին, եւ բիւր բիւրաւորներ անոր

⁴ **Քաղ.**՝ ծեռքէն

⁵ **Քաղ.**՝ Կիւրոս Պարսիկին

⁶ **Քաղ.**՝ մեծ բաներ

^բ **Քաղ.**՝ Օրերով հինը, **այսինքն**՝ Յաւիտեան ապրողը

^գ **Քաղ.**՝ անոր անիւները, **այսինքն**՝ գահին անիւները

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

առջեւ կը կայնէին: ^ԴԴատաւորները բազմեցան, ու գիրքերը բացուեցան: **11** Այն ատեն նայեցայ՝ **այդ** եղջիւրին արտաքերած ^Եանհեթեթութիւններուն ձայնին պատճառով. մինչ կը նայէի, գազանը սպաննուեցաւ, անոր մարմինը փճացաւ եւ բորբոքած կրակին մատնուեցաւ: **12** Ինչ կը վերաբերի միւս գազաններուն՝ տէրութիւնը իրենցմէ ետ առնուեցաւ, բայց եղանակ մը ու ժամանակ մը անոնց կեանքի երկարածգում տրուեցաւ: **13** **ՄիԱՀ** կը նայէի գիշերուան տեսիլքներուն մէջ, ահա՝ **մէկը** ամպերով եկաւ՝ մարդու Որդիի նման, մինչեւ Վաղեմիին հասաւ, ու զինք անոր առջեւ մօտեցուցին: **14** Իրեն տէրութիւն, պատիւ եւ թագաւորութիւն յանձնուեցաւ, որպէսզի բոլոր ժողովուրդները, ազգերն ու լեզուները զինք պաշտեն: Անոր տէրութիւնը յախտենական տէրութիւն է՝ որ պիտի չանցնի, եւ թագաւորութիւնը պիտի չկործանի»:

ՏԵՍԻԼՔՆԵՐԸ ԿԸ ԲԱՑԱՏՐՈՒԻՆ

15 «Ես՝ Դանիէլ, «իմ ներսս վշտացայ հոգիով», ու տեսիլքներս զիս շփոթեցուցին: **16** **ՀոՀ** կայնողներէն մէկուն մօտեցայ եւ այս բոլորին մասին ստոյգը հարցուցի անոր. ան ալ ինձի խօսեցաւ ու **այս** բաններուն մեկնութիւնը ինձի գիտցուց. **17** “Այս չորս մեծ գազանները չորս թագաւորներ են, որ երկրէ պիտի ելլեն: **18** Բայց Ամենաբարձրին սուրբերը պիտի ստանան թագաւորութիւնը. անոնք պիտի տիրանան թագաւորութեան՝ յախտեան, ^Էդարէ դար՝ □:

19 «Ճետոյ ուզեցի ստոյգը գիտնալ չորրորդ գազանին մասին, որ միւս բոլորէն տարբեր էր, ^Եւ արտակարգօրէն սարսափելի. անոր ակռաները երկարէ էին, ու եղունգները՝ պղինձէ. ան կը լափէր, կը փշրէր, եւ մնացածը ոտքերով կը կոխկոտէր: **20** **Նաեւ հարցուցի** անոր գլուխին վրայ եղող տասը եղջիւրներուն մասին, ու միւսին մասին՝ որ ելաւ, եւ իր առջեւէն երեքը ինկան, այսինքն այն եղջիւրին մասին՝ որ աչքեր եւ անհեթեթութիւններ արտաքերող բերան ունէր, ու տեսքը ^Պմիւսներէն աւելի մեծ էր: **21** Երբ կը դիտէի՝ այդ եղջիւրը սուրբերուն հետ պատերազմ ^Պմղեց եւ անոնց յաղթեց, **22** մինչեւ որ Վաղեմին եկաւ, ^Դդատավարութիւնը Ամենաբարձրին սուրբերուն յանձնուեցաւ, ու ժամանակը հասաւ՝ որ սուրբերը թագաւորութեան տիրանան: **23** Ան սա՛ ըսաւ. “Չորրորդ գազանը՝ երկրի վրայ չորրորդ թագաւորութիւն մը պիտի ըլլայ. ան բոլոր թագաւորութիւններէն տարբեր պիտի ըլլայ, եւ ամբողջ երկիրը պիտի լափէ, զայն պիտի կոխկոտէ ու փշրէ: **24** **Այդ** տասը եղջիւրները՝ տասը թագաւորներ են, որ այդ թագաւորութենէն պիտի ելլեն: Անոնցմէ ետք ուրիշ մը պիտի ելլէ, որ առաջիններէն տարբեր պիտի ըլլայ, ու երեք թագաւոր պիտի տապալէ: **25** Ամենաբարձրին դէմ

^Դ **Զաղ.**՝ Դատաստանը

^Ե **Զաղ.**՝ մեծ խօսքերուն

^Պ **Զաղ.**՝ վշտացայ հոգիովս իր պատեանին մէջ

^Պ **Զաղ.**՝ յախտենականութենէ յախտենականութիւն

^Պ **Զաղ.**՝ ընկերակիցներէն

^Պ **Զաղ.**՝ ըրաւ

^Պ **Զաղ.**՝ դատաստանը

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

Իանհեթեռութիւններ պիտի արտաքերէ, Ամենաբարձրին սուրբերը պիտի հիւծէ, ու պիտի Մտադրէ ժամանակներ եւ օրէնքներ " փոխել: ^հԱնոնք մինչեւ ժամանակ մը, ժամանակներ ու կէս ժամանակ անոր ձեռքը պիտի մատնուին: **26** Յետոյ դատաւորները պիտի բազմին, տէրութիւնը իրմէ ետ պիտի առնեն, **զինք** պիտի բնաջնջեն եւ վերջնականապէս կորսնցնեն: **27** Թագաւորութիւնն ու տէրութիւնը, եւ ամբողջ երկինքին տակ եղող թագաւորութիւններուն մեծութիւնը պիտի յանձնուին Ամենաբարձրին սուրբերու ժողովուրդին: Անոր թագաւորութիւնը յաւիտենական թագաւորութիւն է, ու բոլոր տէրութիւնները զինք պիտի պաշտեն եւ իրեն հնազանդին:

28 «Խօսքին վախճանը մինչեւ հոս է: Իմ խորհուրդներս զիս՝ Դանիէլը յոյժ շփոթեցուցին. **Երեսիս** գոյնը այլափոխուեցաւ, եւ **այս** խօսքը սիրտիս մէջ պահեցի»:

ԽՈՅԻՆ ԵՒ ԶՈՉԻՆ ՏԵՍԻԼՁԸ

8

«Բաղտասար թագաւորին թագաւորութեան երրորդ տարին, ինծի՝ Դանիէլի տեսիլը մը երեւցաւ, այն առաջին անգամ ինծի երեւցածէն ետք: **2** **Տեսիլքին մէջ կը նայէի,** ու մինչ կը նայէի՝ ահա՝ Եղամի գաւառին մէջ եղող Շուշան մայրաքաղաքն էի. տեսիլքին մէջ տեսայթէ Ուլա գետին քով էի:

3 «Աչքերս վերցուցի ու նայեցայ, եւ ահա՝ գետին առջեւ խոյ մը կայնած էր. ան երկու եղջիւր ունէր: Եղջիւրները բարձր էին, ու մէկը միւսէն բարձր էր. **այդ** բարձրը յետոյ ելաւ: **4** **Տեսայ այդ** խոյը՝ որ **իր եղջիւրներով** դէպի արեւմուտք, դէպի հիւսիս եւ դէպի հարաւ կը զարնէր, ու ո՛չ մէկ գազան **կրնար** անոր առջեւ կայնիլ: Ո՛չ մէկը **կարող էր** անոր ձեռքէն ազատել, հապա ան իր կամքին համաձայն կը վարուէր, ու մեծցաւ:

5 «Երբ ՚ուշադրութեամբ կը նայէի», ահա՝ արեւմուտքէն այծերու քօշ մը եկաւ, եւ ամբողջ երկրի մակերեսին վրայէն **անցաւ**՝ առանց գետինին դպչելու. **այս** քօշը իր աչքերուն մէջտեղ ուշագրաւ եղջիւր մը ունէր: **6** Ան հասաւ մինչեւ երկու եղջիւր ունեցող խոյը, որ տեսեր էի՝ գետին առջեւ կայնած, եւ իր ոյժին ցատումով անոր վրայ ^բյարձակեցաւ: **7** **Տեսայ թէ խոյին մօտեցաւ,** ու ^գկատղելով անոր դէմ՝ խոյին զարկաւ եւ անոր երկու եղջիւրները կոտրեց: Խոյը ոյժ չունէր՝ որ անոր ^դդիմադրէր. ան զինք գետինը նետեց ու կոխկոտեց. ո՛չ մէկը կար, որ խոյը անոր ձեռքէն ազատէր: **8** Այծերու քօշը յոյժ մեծցաւ, բայց մինչ հզօր էր՝ մեծ եղջիւր փշրուեցաւ, եւ անոր տեղ չորս ուշագրաւ **եղջիւրներ** բարձրացան՝ դէպի երկինքի չորս հովերը: **9** Անոնցմէ մէկէն փոքր եղջիւր մը դուրս ելաւ, եւ արտակարգորէն մեծցաւ դէպի հարաւ, դէպի արեւելք, ու դէպի փառաւոր երկիրը: **10** Մինչեւ երկինքի զօրքը մեծցաւ, ու զօրքէն եւ աստղերէն **մաս մը** գետինը ձգեց

^հ **Քաղ.**՝ **մեծ խօսքեր**

^լ **Կամ՝** յուսայ **տօներուն** ատենները եւ **Օրէնքը**

^մ **Այսինքն՝** Սուրբերը

^ս **Եբր.**՝ կը նկատէի, **կամ՝** կը մտածէի

^բ **Եբր.**՝ վազեց

^գ **Եբր.**՝ դառնանալով

^դ **Եբր.**՝ առջեւ կայնէր

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

ու զանոնք կոխսկոտեց: **11** Ինքզինք մինչեւ գօրքերու հշխանը մեծցուց, անոր մշտատեւ զոհը գդաղրեցուց եւ անոր սրբարանին վայրը կործանեց: **12** Պօրք դրաւ մշտատեւ զոհին դէմ յանցանքին պատճառով”, ու ճշմարտութիւնը գետինը նետեց. իր ձեռնարկմերուն մէջ յաջողեցաւ: **13** Այդ ատեն լսեցի թէ սուրբ մը կը խօսէր, եւ ուրիշ սուրբ մը այդ խօսողին ըսաւ. “Մինչեւ ե՞րբ պիտի տեւէ մշտատեւ զոհին ու աւերող յանցանքին տեսիլքը, եւ սրբարանն ու գօրքը կոխսկոտուելու պիտի մատնուին: **14** Ան ալ ինձի ըսաւ. “Մինչեւ երկու հազար երեք հարիւր ժօր, յետոյ սրբարանը պիտի հմաքրուին»:

ԳԱԲՐԻԵԼ ՀՐԵՇՏԱԿՎԸ ԿԸ ԲԱՅԱՏՐԷ ՏԵՍԻԼՔԸ

15 «Երբ ես՝ Դամիել՝ տեսիլքը տեսայ, ու կը ջանայի մեկնութիւնը հասկնալ, ահա՝ դիմացս հմարդու տեսքով մէկը կայնեցաւ: **16** Նաեւ Ուզա գետ ին մէջէն մարդու մը ձայնը լսեցի՝ որ կը գոչէր եւ կ'ըսէր. **17** “Ո՞վ Գաբրիել, տեսիլքը հասկցուր ատորն: Ան ալ իմ կեցած տեղիս մօտ եկաւ. Երբ եկաւ, վախցայ ու երեսիս վրայ ինկայ, սակայն ինձի ըսաւ. “Հասկցի՛ր, մարդու որդի, քանի այդ տեսիլքը վախճանի ատենուան համար էն»: **18** Մինչ ինձի հետ կը խօսէր, ես թմրած էի՝ երեսիս վրայ գետինը ինկած. ինձի դպաւ, զիս կեցած տեղս կայնեցուց, **19** եւ ըսաւ. “Ահա՝ քեզի կը գիտցնեմ ինչ որ պիտի ըլլայ սրտմտութեան վերջաւորութեան, որովհետեւ վախճանը սահմանուած ատենին պիտի հասնի: **20** Այս տեսած խոյդ, որ երկու եղջիւր ունէր”, Մարաստանի եւ Պարսկաստանի թագաւորներն են: **21** Իսկ մազոտ քօշը՝ Ձունաստանի թագաւորն է. անոր աչքերուն մէշտեղի մեծ եղջիւր՝ առաջին թագաւորն է: **22** Անոր կոտրին ու իր տեղը չորս եղջիւրներու ելլելը կը նշանակէ թէ այդ ազգէն չորս թագաւորութիւն պիտի ելլէ, բայց ոչ անոր ոյժով: **23** Անոնց թագաւորութեան վերջաւորութեան, երբ սամբարիշտները իրենց ամբարշտութեան չափը լեցնեն, պնդերես ու ինորագէտ թագաւոր մը պիտի ելլէ: **24** Անոր

^բ **Երբ.**՝ հշխանաւորը

^գ **Երբ.**՝ վերցուց

^հ **Կամ** հիմերը

^ճ **Երբ.**՝ գետին ձգեց

^ի **Կամ** Յանցանքին պատճառով **իրենց** գօրք տրուեցաւ՝ մշտատեւ զոհին դէմ

^ք **Երբ.**՝ իրիկուն եւ առտու

^ք **Երբ.**՝ արդարանայ

^լ **Երբ.**՝ փնտուէի

^{իւ} **Երբ.**՝ գօրաւոր մարդու

^ժ **Երբ.**՝ եղջիւրի տէր էր

^կ **Երբ.**՝ յանցաւորները

^հ **Երբ.**՝ հանելուկ ըմբոնող

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

Ճիշխանութիւնը պիտի զօրանայ, բայց ոչ իր ոյժով. ան Պահաւոր կերպով պիտի կործանէ եւ իր ձեռնարկներուն մէջ պիտի յաջողի, պիտի կոտորէ հօր մարդիկը ու սուրբերու ժողովուրդը: **25** Իր ուշիմութեամբ խարէութիւնը պիտի յաջողցնէ իր ձեռքին մէջ. իր սիրտին մէջ պիտի “հպարտանայ, ու լիաղաղութեան մէջ շատերը պիտի կոտորէ. ՚իշխաններու ՚իշխանին” “պիտի ընդդիմանայ”, բայց առանց ձեռքի պիտի ջախջախուի: **26** Իրիկուան եւ առտուան տեսիլքը՝ որ հաղորդուեցաւ, ճշմարիտ է. բայց դուն զգէ՛ տեսիլքը, որովհետեւ հեռաւոր ժամանակներու համար է□:

27 «Ես՝ Դանիէլ ՚թալկացայ, եւ քանի մը օր հիւանդացայ: Յետոյ կանգնեցայ, ու թագաւորին գործերը կատարեցի: Սակայն տեսիլքին համար ապշութեան մէջ էի. ո՛չ մէկը կար՝ որ ՚ինծի հասկցնէր”»:

ԴԱՆԻԵԼ Կ'ԱՂՈԹԷ ԻՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻՆ ՀԱՄԱՐ

9

Ասուերոսի որդիին՝ Դարեհի առաջին տարին,— որ Մարերու զարմէն էր ու Քաղիկացիներու թագաւորութեան վրայ թագաւոր նշանակուեցաւ,— **2** անոր թագաւորութեան առաջին տարին, ես՝ Դանիէլ Գիրքերէն հասկցայ այն տարիներուն թիւը՝ որոնց մասին “Տէրը խօսեր” էր Երեմիա մարգարէին, թէ Եօթանասուն տարիէն պիտի դադրեցնէր Երուսաղէմի աւերումները:

3 Ուստի իմ երեսս Տէր Աստուծոյ դարձուցի, որպէսզի աղօթք եւ աղաշանք մատուցանեմ՝ ծոմապահութեամբ, քուրծով եւ մոխիրով: **4** Տէրոց՝ իմ Աստուծոյս աղօթեցի, ու խոստովանելով ըսի. «Ո՞հ, Տէր, մեծ եւ ահեղ Աստուծած, որ ՚քու ուխտη կը պահես ու կը կարեկցիս” քեզ սիրողներուն եւ պատուիրաններդ պահողներուն. **5** մենք

^Ճ Եբր.՝ կարողութիւնը

^Հ Եբր.՝ սքանչելի

^Ճ Եբր.՝ ինքզինք մեծցնէ

^Ճ Եբր.՝ անդորրութեան

^Ճ Եբր.՝ ՚իշխանաւորներու ՚իշխանաւորին

^Ճ Եբր.՝ դէմ պիտի կենայ

^Հ Եբր.՝ ՚խցէ՛

^Հ Եբր.՝ տկար եղայ

^Հ Կամ՝ հասկնար

^Հ Եբր.՝ Եհովայի խօսքը եղեր

^Բ Եբր.՝ լրացնէր

^Գ Եբր.՝ թախանձեմ

^Դ Եբր.՝ ուխտն ու կարեկցութիւնը կը պահես

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

մեղանչեցինք, անօրէնութիւն գործեցինք, ամբարշտութեամբ վարուեցանք եւ ըմբոստացանք՝ քու պատուիրաններէդ ու կանոններէդ շեղելով: **6** Քու ծառաներուտ՝ մարգարէներուն մտիկ չըրինք, որոնք քու անունովդ խօսեցան մեր թագաւորներուն, իշխանաւորներուն, հայրերուն, ու երկրին ամբողջ ժողովուրդին: **7** Ո՞վ Տէր, քո՛ւկդ է արդարութիւնը, իսկ մերն է երեսի ամօթը, (ինչպէս այսօր եղած է,) Յուդայի մարդոց, Երուսաղէմի բնակիչներուն, եւ բոլոր մերձաւոր ու հեռաւոր հսրայելացիներուն, այն բոլոր երկիրներուն մէջ՝ ուր զանոնք աքսորեցիր իրենց քեզի հանդէպ ուխտազանց ըլլալուն համար: **8** Ո՞վ Տէր, մերն է երեսի ամօթը, մեր թագաւորներուն, իշխանաւորներուն եւ հայրերուն, որովհետեւ քեզի դէմ մեղանչեցինք. **9** **իսկ** Տէրոց՝ մեր Աստուծոյնն են գթութիւնը եւ ներումը, որովհետեւ մենք իրմէ ըմբոստացանք, **10** ու Տէրոց՝ մեր Աստուծոյն ձայնը մտիկ չըրինք՝ որ իր օրէնքներուն համաձայն ընթանանք, որոնք իր ծառաներուն՝ մարգարէներուն ^եմիջոցով մեր առջեւ դրած էր: **11** Ամբողջ հսրայէլը քու օրէնքդ անտեսեց, եւ քու ձայնդ մտիկ չընելով՝ ^գխոտորեցաւ. ուստի Աստուծոյ ծառային՝ Մովսէսի Օրէնքին մէջ գրուած անէծքն ու երդումը մեր վրայ թափուեցան, քանի որ իրեն դէմ մեղանչեցինք: **12** Մեր վրայ մեծ չարիք բերելով՝ ^հիրագործեց իր խօսքերը, որոնք մեզի դէմ ու մեզ դատող մեր դատաւորներուն դէմ արտասաներ էր, այնպէս որ Երուսաղէմի մէջ կատարուածին նմանը ամբողջ երկինքին տակ կատարուած չէ: **13** Մովսէսի Օրէնքին մէջ գրուածին համաձայն՝ այս ամբողջ չարիքը մեր վրայ հասաւ. սակայն մենք Տէրոց՝ մեր Աստուծոյն չպահատեցանք, մեր անօրէնութիւններէն հեռանալու եւ քու ճշմարտութիւնդ հասկնալու համար: **14** Ուստի Տէրը **այս** ^ւչարիքը պատրաստեց՝ ու զայն մեր վրայ բերաւ, քանի որ Տէրը՝ մեր Աստուծը իր կատարած բոլոր գործերուն մէջ արդար է. բայց մենք մտիկ չըրինք անոր ձայնը:

15 «Ուրեմն, ո՞վ Տէր, մեր Աստուածը, որ քու ժողովուրդդ ուժեղ ձեռքով Եգիպտոսի երկրէն հանցիր, եւ քեզի անուն վաստկեցար, ինչպէս այսօր **կ'երեւայ,** մենք մեղանչեցինք, ամբարշտութեամբ վարուեցանք: **16** Ո՞վ Տէր, կ'աղերսեմ, քու ամբողջ թարութեանդ համեմատ՝ քու բարկութիւնդ ու ցասումդ հեռացուր քու Երուսաղէմ քաղաքէդ, քու սուրբ լեռնէդ. արդարեւ մեր մեղքերուն եւ մեր հայրերուն անօրէնութիւններուն պատճառով՝ Երուսաղէմ ու քու ժողովուրդդ նախատուեցան բոլոր մեզ շրջապատողներէն: **17** Եւ հիմա, ո՞վ մեր Աստուածը, լսէ՛ քու ծառայիդ աղօթքն ու աղաչանքը, եւ Տէրոց **սիրոյն** համար՝ երեսդ փայլեցուր քու ամայացած սրբարանիդ վրայ: **18** Դարձուր ականջդ, ո՞վ իմ Աստուածս, եւ լսէ՛. բա՛ց աչքերդ ու տեսն մեր աւերները եւ այն քաղաքը՝ որ քու անունովդ կոչուած է. արդարեւ մեր աղաչանքը՝ քեզի կը ներկայացնենք ո՛չ թէ մեր արդար գործերուն համար, հապա՛ քու մեծ գթութեանդ համար: **19** Ո՞վ Տէր, լսէ՛. ո՞վ Տէր, ներէ՛. ո՞վ Տէր, ուշադիր եղիր եւ իրագործէ՛: Մի՛ ուշանար՝ քեզի համար, ո՞վ իմ Աստուածս, քանի որ քո՛ւ անունովդ կոչուած են քու քաղաքդ ու քու

^ե **Երը.**՝ ձեռքով

^գ **Երը.**՝ շեղեցաւ

^հ **Երը.**՝ հաստատեց

^ւ **Երը.**՝ չարիքին վրայ հսկեց

^ը **Երը.**՝ արդար գործերուդ

^գ **Երը.**՝ քու առջեւդ կը ձգենք

ժողովուրդի»:

ԳԱՐԳԻԷԼ ՀՐԵՇՏԱԿԸ ԿԸ ԲԱՑԱՏՐԷ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒՆԸ

20 Երբ ես տակալին կը խօսէի, կ'աղօթէի եւ իմ մեղքս ու ժողովուրդիս՝ հսրայէլի մեղքը կը խոստովանէի, եւ իմ Աստուծոյս սուրբ լերան համար իմ աղաչանքս Տէրոջ՝ իմ Աստուծոյս կը ներկայացնէի, **21** (Երբ ես տակալին աղօթքի մէջ կը խօսէի,) ահա՝ այն առաջին տեսիլքին մէջ տեսած մարդս՝ Գաբրիէլ արագ թոհիչքով ինձի հմօտեցաւ իրիկուան ընծային ատենը: **22 ԻԱԾԻ** հասկցուց՝ ինձի հետ խօսելով, եւ ըսաւ. «Ո՞Վ Դանիէլ, հիմա եկայ՝ որ քեզի հիմաստութիւն պարգևենմ»: **23** Քու աղաչանքիդ սկիզբը պատգամ ծորուեցաւ, ու ես եկայ որ քեզի յայտնեմ, որովհետեւ դուն **Աստուծոյ** սիրելին ես: Ուրեմն հասկցիր պատգամը եւ ըմբռնէ՛ տեսիլքը: **24** Քու ժողովուրդիդ ու սուրբ քաղաքիդ համար եօթանասուն եօթնեակ որոշուած է՝ յանցանքը դադրեցնելու, մեղքը հատցնելու, անօրէնութիւնը քաւելու, յափիտենական արդարութիւնը բերելու, տեսիլքն ու մարգարէութիւնը կնքելու եւ **Սուրբերուն սուրբը** օծելու համար: **25** Ուրեմն գիտցիր ու հասկցիր թէ Երուսաղէմը վերակառուցանելու հրահանգը տրուելէն մինչեւ **Օծեալ իշխանին**՝ գալը եօթը եօթնեակ եւ վաթսուներկու եօթնեակ կայ. հրապարակն ու պարիսապը պիտի վերակառուցանուին, սակայն տուայտանքի ժամանակներու մէջ: **26** Վաթսուներկու եօթնեակէն ետք **Օծեալը** պիտի կտրուի, բայց ոչ իրեն համար: Գալիք իշխանին ժողովուրդը քաղաքն ու սրբարանը պիտի կործանէ, եւ անոր վախճանը ողողումով մը պիտի ըլլայ: Մինչեւ պատերազմին վախճանը աւերներ վճռուած են: **27** Եօթնեակ մը շատերուն հետ ուխտ պիտի հաստատէ, սակայն եօթնեակին մէջտեղը զոհն ու ընծան պիտի դադրեցնէ: **Աւերողը** պղծութիւններու թելին՝ վրայ պիտի ըլլայ, մինչեւ որ աւերողին վրայ վճռուած բնաջնջումը թափուի»:

^հ **Կամ՝** դպաւ

^ի **Եբր.**՝ դուրս ելայ

^{իւ} **Եբր.**՝ խելք հասկցնեմ

^ծ **Եբր.**՝ դուրս ելաւ

^կ **Եբր.**՝ ցանկալին

^հ **Եբր.**՝ արգելափակելու

^ձ **Եբր.**՝ կնքելու

^դ **Կամ՝** Ամենասուրբը

^ե **Կամ՝** պատգամը

^յ **Եբր.**՝ Մեսիային՝ առաջնորդին

^լ **Կամ՝** Աւերող պղծութիւնը աշտարակին

^գ **Կամ՝** աւերուածին

^շ **Եբր.**՝ սպառումը

10

Պարսկաստանի Կիլոս թագաւորին երրորդ տարին՝ “պատգամ մը յայտնուեցաւ Դանիէլի, որուն անունը Բաղտասասար կոչուած էր. պատգամը ճշմարիտ էր, ու բանձ տառապանքի **մասին** էր”. ան պատգամը հասկցաւ եւ տեսիլքը ըմբռնեց: **2** Այդ օրերը ես՝ Դանիէլ՝ լման երեք շաբաթ սուգ պահեցի. **3** “ախորժելի կերակուր” չկերայ, ո՛չ ալ միս կամ գինի մտաւ բերանս, ու բնաւ **հոտաւէտ իւղով** չօծուեցայ՝ մինչեւ որ երեք շաբաթը լրացաւ:

4 Առաջին ամսուան քսանչորրորդ օրը, ես մեծ գետին եզերքն էի, որ *Տիգրիս կոչուի:* **5** Աչքերս վերցուցի ու նայեցայ, եւ ահա՝ կտաւ հագած ու մէջքը Ոփազի մաքուր ոսկիէ **գօտի** կապած մարդ մը կար: **6** Անոր մարմինը “ոսկեքարի պէս էր, երեսը փայլակի երեւոյթ ունէր, աչքերը հրավառ ջահերու պէս էին, եւ բազուկներն ու ոտքերը՝ փայլուն պղինձի դրսերեւոյթին նման. իր խօսքերուն ծայնը բազմութեան աղմուկին պէս էր: **7** Այս տեսիլքը միայն ես՝ Դանիէլ տեսայ. ինծի հետ եղող մարդիկը տեսիլքը չտեսան, սակայն մեծ վախ մը համակեց զանոնք”, ու փախան՝ որ պահուըտին: **8** Ուստի մինակ մնացի. այս մեծ տեսիլքը տեսնելով՝ վրաս ոյժ չմնաց, վայելչութիւնս ապականութեան փոխուեցաւ, եւ գալ ոյժ չունեցայ”: **9** Անոր խօսքերուն ծայնը լսեցի. մինչ անոր խօսքերուն ծայնը կը լսէի՝ թմրած հնկայ երեսիս վրայ, երեսս դէպի գետինը:

10 Եւ ահա՝ ձեռք մը դպաւ ինծի, զիս ցնցեց, եւ ծունկերուս ու ձեռքերուս ափերուն վրայ **դրաւ:** **11** Ապա ինծի ըսաւ. «Ո՞վ Դանիէլ, սիրելի՝ մարդ, ըմբռնէ՝ քեզի ըսելիք խօսքերս եւ կայնէ՝ եղած տեղդ, քանի հիմա քեզի դրկուեցայ»: Երբ այս խօսքը ինծի ըսաւ, դողալով կայնեցայ: **12** Ան ալ ինծի ըսաւ. «Մի՛ վախնար, ո՞վ Դանիէլ, քանի որ այն առաջին օրէն ի վեր՝ երբ բանադրեցիր ըմբռնել եւ քու Աստուծոյդ առցեւ դուն քեզ խոնարհեցնել, խօսքերդ լսուեցան, ու ես քու խօսքերուդ համար եկայ: **13** Պարսկաստանի թագաւորութեան իշխանաւորը քսանմէկ օր ծնդդիմացաւ ինծի. սակայն ահա՝ Միքայէլ՝ առաջնակարգ

^ա **Կամ՝** խօսք

^բ **Կամ՝** պատերազմը մեծ էր, **կամ՝** զօրքը մեծ էր

^գ **Եբր.**՝ ցանկալի հաց

^դ **Եբր.**՝ թարսիսի քարի

^ե **Եբր.**՝ դող մը ինկաւ անոնց վրայ

^զ **Եբր.**՝ ո՛չ մէկ ոյժ կուտակեցի

^է **Եբր.**՝ եղայ

^լ **Եբր.**՝ ցանկալի՝

^բ **Եբր.**՝ քու սիրտդ տուիր

^ժ **Եբր.**՝ դէմ կեցաւ

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒՆԸ

իշխանաւորներէն մէկը՝ ինծի օգնելու եկաւ, ու ես հոն մնացի՝ Պարսիկներու թագաւորներուն քով։ **14 Հիմա** եկած եմ քեզի հասկցնելու թէ քու ժողովուրդիդ ի՞նչ պիտի պատահի վերջին օրերը, որովհետեւ տեսիլքը **հեռաւոր** ժամանակներու համար է»։ **15 Մինչ** ան այսպիսի խօսքեր կ'ըսէր ինծի, երեսս դէպի գետինը դարձուցի եւ պապանձեցայ։

16 Բայց ահա՝ մարդոց որդիներու նմանութեամբ **մէկը** շրթունքիս դպաւ. ուստի բերանս բացի ու խօսեցայ, եւ դիմացս կայնողին ըսի. «Ո՞վ իմ տէրս, **այս** տեսիլքով տագնապներս վրաս ՚խոյացան. ա՛լ ոյժ չունիմ։ **17 Այս** իմ տիրոջս ծառան ի՞նչպէս պիտի կարենայ խօսիլ այս իմ տիրոջս հետ, որովհետեւ հիմակուրնէ վրաս ոյժ գոյութիւն չունի, վրաս շունչ մնացած չէ»։ **18 Այդ** մարդու տեսք ունեցողը վերստին ինծի դպաւ, զիս ուժովցուց, **19 եւ ըսաւ.** «Մի՛ վախնար, ո՞վ սիրելի մարդ, խաղաղութիւն ըլլայ քեզի. ուժովցի՛ր ու ՚քա՛ջ եղիր»։ Երբ ան ինծի հետ խօսեցաւ, ուժովցայ եւ ըսի. «Իմ տէրս թող խօսի, որովհետեւ զիս ուժովցուցիր»։

20 ԱՅ ալ ըսաւ. «Գիտե՞ս թէ ինչո՞ւ քեզի եկայ: Հիմա պիտի վերադառնամ Պարսկաստանի իշխանաւորին դէմ պայքարելու: Երբ ես ՚երթամ, ահա՝ Յունաստանի իշխանաւորը պիտի գայ: **21 Սակայն** ես քեզի պիտի յայտնեմ ճշմարտութեան գիրքին մէջ արձանագրուածը: Ասոնց դէմ ո՛չ մէկը ՚ինծի թիկունք կ'ըլլայ», բացի ձեր **Միքայէլ իշխանաւորէն»:**

11

«Իսկ ես, “Մարերու Դարեհ **թագաւորին**” առաջին տարին, կայնեցայ՝ որպէսզի զայն քհաստատեմ ու զօրացնեմ: **2 Հիմա** քեզի ճշմարտութիւնը պիտի յայտնեմ. “Ահա՝ Պարսկաստանի մէջ երեք թագաւոր ալ պիտի ելլէ, իսկ չորրորդը **միւս** բոլորէն աւելի մեծ հարստութիւն պիտի վաստկի: Երբ իր հարստութեամբ ուժովնայ, գոլորը պիտի գրգռէ Յոյներու թագաւորութեան դէմ□»։

ԵԳԻ ՊՏԱԿԱՆ ՈՒ ՍՈՒՐԻԱԿԱՆ ԹԱԳԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆԵՐԸ

3 «Յետոյ զօրաւոր թագաւոր մը պիտի ելլէ, ու մեծ ՚իշխանութեամբ պիտի դեկավարէ՝ իր կամքին համաձայն վարուելով։ **4 Բայց** երբ ելլէ, անոր թագաւորութիւնը պիտի փշրուի ու երկինքի չորս հովերուն բաժնուի. բայց ո՛չ իր յետնորդներուն **պիտի փոխանցուի**, ո՛չ ալ

^հ **Երբ.**՝ դարձան

^ւ **Երբ.**՝ ուժովցի՛ր

^{իւ} **Երբ.**՝ դուրս ելլեմ

^ծ **Երբ.**՝ զիս կ'ուժովցնէ

^ս **Երբ.**՝ Դարեհ Մարին

^բ **Երբ.**՝ ուժովցնեմ

^գ **Կամ՝** ամէն ինչ

^դ **Երբ.**՝ տէրութեամբ

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

իր ղեկավարած էիշխանութեան պէս **պիտի ըլլայ.** արդարեւ անոր թագաւորութիւնը պիտի խլուի, եւ ատոնցմէ ուրիշներուն **պիտի փոխանցուի:**

5 «Հարաւի թագաւորը պիտի ուժովնայ: Բայց անոր իշխանաւորներէն մէկը իրմէ աւելի պիտի ուժովնայ, ու պիտի տիրէ. անոր տէրութիւնը **աւելի** մեծ տէրութիւն պիտի ըլլայ: **6** Տարիներ ետք՝ անոնք իրարու հետ պիտի դաշնակցին, որովհետեւ հարաւի թագաւորին աղջիկը հիւսիսի թագաւորին պիտի երթայ՝ “հաշտութիւն կնքելու” համար, բայց բազուկի ոյժ պիտի չչունենայ. **այդ թագաւորը** եւ անոր բազուկը պիտի չգոյատեւեն, հապա **այդ աղջիկը** պիտի մատնուի, նաեւ զինք բերողները, զինք ծնանողն ու զինք **այդ** ատեները ուժովցնողը:

7 «Բայց անոր արմատներուն ընձիւղներէն **մէկը** պիտի ելլէ իր տեղը. ան զօրագունդով պիտի գայ, եւ հիւսիսի թագաւորին ամրոցները պիտի մտնէ, անոնց դէմ պիտի պայքարի ու յաղթէ: **8** Նոյնիսկ անոնց աստուածները, ծովածոյ կուռքերը, ոսկիէ եւ արծաթէ **թանկագին** անօթները իբր գերի եգիպտոս պիտի տանի: Ան ժաւելի տարիներ պիտի գոյատեւէ քան հիւսիսի թագաւորը”, **9** **որ** հարաւի թագաւորին թագաւորութեան մէջ պիտի մտնէ, ապա իր հերկիրը պիտի վերադառնայ:

10 «Սակայն իր որդիները պիտի մաքառին, եւ շատ զօրքերու բազմութիւն պիտի հաւաքեն. **անոնցմէ մէկը** պիտի գայ, “հեղեղի պէս” պիտի անցնի, յետոյ պիտի վերադառնայ ու մինչեւ անոր ամրոցը պիտի **շարունակէ** մաքառիլ: **11** Իսկ հարաւի թագաւորը պիտի “մոլեգնի, դուրս պիտի ելլէ եւ անոր դէմ – հիւսիսի թագաւորին դէմ – պիտի պատերազմի: Ան ալ մեծ բազմութիւն մը ոտքի պիտի հանէ, բայց բազմութիւնը “հարաւի թագաւորին” ծեռքը պիտի մատնուի: **12** Երբ այդ բազմութիւնը փոխադրէ, իր սիրտը պիտի գոռողանայ ու բիւրաւորներ պիտի տապալէ, բայց “յաղթական պիտի չըլլայ”: **13** Արդարեւ հիւսիսի թագաւորը պիտի վերադառնայ եւ նախորդէն աւելի մեծ բազմութիւն մը ոտքի պիտի հանէ, ու քանի մը տարիէն անշուշտ պիտի գայ մեծ զօրագունդով եւ շատ ինչքով:

14 «Այդ ատեները շատերը հարաւի թագաւորին “պիտի ընդիմանան”. քու

^բ **Եբր.**՝ տէրութեան

^գ **Եբր.**՝ ուղղամտութիւն ընելու

^է **Եբր.**՝ չկուտակէ

^լ **Եբր.**՝ գործէ

^թ **Եբր.**՝ ցանկալի

^ժ **Կամ** քանի մը տարի հեռու պիտի մնայ հիւսիսի թագաւորէն

^ի **Եբր.**՝ հողը

^լ **Եբր.**՝ յորդելով

^{իւ} **Եբր.**՝ դառնանայ

^ծ **Եբր.**՝ անոր

^կ **Կամ** պիտի չզօրանայ

^հ **Եբր.**՝ դէմ պիտի կենան

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

ժողովուրդիդ ծբռնաւորներն ալ պիտի ո՞լմբոստանան՝ տեսիլը ճգործադրելու համար, բայց պիտի գայթին: **15** Հիւսիսի թագաւորը պիտի գայ, հողաբլուրներ պիտի բարձրացնէ եւ պարսպապատ քաղաքները պիտի գրաւէ, ու հարաւի **թագաւորին** զօրքերը եւ անոր ընտրեալները՝ պիտի չընդիմանան”, ո՛չ ալ ընդիմանալու ոյժ պիտի ունենան: **16** Անոր դէմ եկողը իր կամքին համաձայն պիտի վարուի. անոր դիմադրող պիտի չըլլայ: Փառաւոր երկրին մէջ պիտի կենայ, որ իր ձեռքով պիտի շնորժանի: **17** Երեսը **դէպի հարաւ** “ուղղելով” իր թագաւորութեան ամբողջ ոյժով պիտի գայ, որպէսզի Հաշտութիւն կնքէ հարաւի թագաւորին հետ”. այդպէս ալ պիտի ընէ՝ **իր** աղջիկը տալով անոր իբր կին, որպէսզի կործանէ անոր **թագաւորութիւնը**. բայց ատիկա կայուն պիտի չըլլայ, ու պիտի չյաջողին: **18** Ապա իր երեսը դէպի կղզիները պիտի դարձնէ, եւ **անոնցմէ** շատերը պիտի գրաւէ: Բայց մեծաւոր մը անոր նախատինքը պիտի դադրեցնէ, եւ առանց ինք նախատինք կրելու՝ զայն անոր պիտի վերադարձնէ: **19** Յետոյ ան երեսը դէպի իր երկրին ամրոցները պիտի դարձնէ, բայց պիտի գայթի, պիտի իյնայ, ու պիտի չգտնուի:

20 «Անոր տեղ մէկը պիտի ելլէ, որ հարկապահանջը պիտի դրկէ **իր** թագաւորութեան շփառաւոր **մասը**”: Բայց ան պիտի ջախջախուի քանի մը օրուան մէջ, ո՛չ բարկութեամբ, ո՛չ ալ պատերազմով»:

ՍՈՒՐԻԱՅԻ ԶԱՐ ԹԱԳԱԽՈՐԸ

21 «Անոր տեղ արհամարհելի **մէկը** պիտի ելլէ, որուն թագաւորական պատիւ պիտի չտան. բայց ան “խաղաղութեամբ պիտի գայ, եւ շողոքորթութիւններով թագաւորութիւնը պիտի բռնագրաւէ: **22** Անոր առջեւ “ներխուժող զօրքերը” պիտի ընկղմին ու ջախջախուին,

^Ճ **Եբր.**՝ աւազակի որդիներն

^Հ **Եբր.**՝ իրենք զիրենք պիտի բարձրացնեն

^Ճ **Եբր.**՝ կայնեցնելու

^Ճ **Եբր.**՝ բազուկները

^Հ **Եբր.**՝ դէմ պիտի չկենան

^Ճ **Եբր.**՝ առջեւ կայնող

^Հ **Եբր.**՝ սպառի

^Հ **Եբր.**՝ դնելով

^Ճ **Եբր.**՝ ուղիղ ըլլայ անոր հետ

^Կ **Եբր.**՝ իրեն պիտի չըլլայ

^Հ **Այսինքն**՝ Երուսաղէմ

^Հ **Եբր.**՝ անդորրութեամբ

^Հ **Եբր.**՝ ողողող բազուկները

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

նոյնպէս ուխտին փիշխանը. **23** արդարեւ անոր հետ դաշնակցելէ ետք, խարէութեամբ պիտի վարուի եւ ոփոքրաթիւ մարդոցմով պիտի յաղթէ¹: **24** Ինաղաղութեան մէջ՝ գաւառին ամենէն բերրի վայրերը պիտի գայ, ու պիտի ընէ ինչ որ իր հայրերը չեն ըրած, ո՞չ ալ իր հայրերուն հայրերը: Կողոպուտը, աւարն ու ինչքը պիտի բաշխէ անոնց մէջ, եւ ատեն մը ամրոցներուն դէմ իր ծրագիրները պիտի պատրաստէ²: **25** Մեծ զօրագունդով իր ոյժն ու սիրտը պիտի գրգռէ հարաւի թագաւորին դէմ: Հարաւի թագաւորն ալ պատերազմի պիտի հրահրուի՝ յոյժ մեծ եւ հզօր զօրագունդով, բայց պիտի չդիմանայ, որովհետեւ անոր դէմ ծրագիրներ պիտի պատրաստուին. **26** անոր համեղ ճաշերը ուտողներն անգամ զայն պիտի ջախջախեն. անոր զօրագունդը պիտի ցրուի, ու շատերը խոցուած պիտի իյնան: **27** Այս երկու թագաւորներուն սիրտը չարութեան հակամէտ ըլլալով՝ նոյն սեղանին վրայ սուս պիտի խօսին. բայց պիտի չչաջողին, քանի որ վախճանը սահմանուած ատենին պիտի հասնի: **28** ԱՅ շատ ինչքով իր երկիրը պիտի վերադառնայ. բայց իր սիրտին մէջ սուրբ ուխտին դէմ չար դիտաւորութիւններ ունենալով՝ զանոնք պիտի գործադրէ, յետոյ իր երկիրը պիտի վերադառնայ:

29 «Սահմանուած ատենին պիտի վերադառնայ ու դէպի հարաւ երթայ. բայց վերջին անգամը առաջինին պէս պիտի չըլլայ: **30** Արդարեւ Կիտացիներու նաւերը անոր դէմ պիտի լեցուի ու գործէ. պիտի վերադառնայ եւ սուրբ ուխտը լքողներուն ուշադրութիւն դարձնէ³: **31** Իր կողմէն չզօրքեր պիտի տեղաւորուին, սրբարանն ու ամրոցը պիտի պղծեն, մշտատեւ զոհը պիտի վերցնեն, եւ աւերող պղծութիւնը պիտի դնեն: **32** Շողոքորթութիւններով պիտի բապականէ ուխտին հանդէպ ամբարշտութեամբ վարուողները. բայց ժողովուրդէն իրենց Աստուածը ճանչցողները ուժգնօրէն պիտի հակազդեն: **33** Ժողովուրդին ուշիմները շատերուն պիտի սորվեցնեն, եւ ժամանակ մը պիտի դիյնան սուրով, բոցով, գերութեամբ ու կողոպուտով: **34** Երբ իյնան՝ քիչ մը

¹ Երբ.՝ առաջնորդը

² Երբ.՝ փոքր ազգով մը հզօր պիտի ըլլայ

³ Երբ.՝ Անդորրութեամբ

⁴ Այսիցը իրեններուն

⁵ Երբ.՝ հնարքները պիտի հնարէ

⁶ Երբ.՝ յորդի

⁷ Երբ.՝ չչաջողի

⁸ Երբ.՝ նկատէ, կամ մտածէ

⁹ Երբ.՝ բազուկներ

¹⁰ Երբ.՝ կայնին

¹¹ Երբ.՝ պղծեն

¹² Երբ.՝ գործեն

¹³ Երբ.՝ գայթին

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

օգնութիւն պիտի ստանան, եւ շատերը շողոքորթութիւններով անոնց պիտի յարին: **35** Ուշիմներէն ոմանք պիտի իյնան, որպէսզի անոնք փորձարկուին, մաքրուին ու ճերմկնան մինչեւ վախճանին ատենը. արդարեւ **ան** տակասին **պիտի տեւէ՝ մինչեւ սահմանուած ատենը:**

36 «Այդ թագաւորը իր կամքին համաձայն պիտի վարուի. ինքզինք պիտի բարձրացնէ եւ բոլոր աստուածներէն վեր մեծցնէ. աստուածներու Աստուծոյն դէմ՝ զարմանալի բաներ պիտի խօսի, ու պիտի յաջողի՝ մինչեւ որ սրտմտութիւնը ՚իրագործուի. որովհետեւ վճռուածը պիտի կիրարկուի: **37** Ան իր հայրերուն աստուածներուն ՚ուշադրութիւն պիտի չդարձնէ», ո՞չ ալ ՚կիներու Յանկալիին». ո՞չ մէկ աստուծոյ ուշադրութիւն պիտի դարձնէ, որովհետեւ ինքզինք ամենէն վեր պիտի մեծցնէ: **38** Հապա ամրոցներու աստուածը պիտի պատուէ իր եղած տեղը. իր հայրերուն չճանչցած աստուածը պիտի պատուէ ոսկիով, արծաթով, պատուական քարերով եւ ցանկալի բաներով: **39** **Այդ** օտար աստուծոյն հետ պիտի ՚պայքարի ՚անառիկ ամրոցներուն դէմ. **զայց** ՚ընդունողներուն պատիները պիտի բազմապատկէ, ու շատերուն վրայ տիրել պիտի տայ անոնց, նաեւ ՚երկիրը պիտի բաժնէ **անոնց** իբր ՚հատուցում:

40 «Վախճանին ատենը հարասի թագաւորը իրեն պիտի բախսի. բայց հիւսիսի թագաւորը մրրիկի պէս անոր վրայ պիտի խոյանայ կառքերով, ծիաւորներով ու բազմաթիւ նաւերով. երկիրներ պիտի մտնէ եւ ՚հեղեղի պէս» անցնի: **41** Փառաւոր երկիրն ալ պիտի գայ, ու շատ **երկիրներ** պիտի ՚կործանին. բայց անոր ձեռքէն հետեւեալները պիտի ազտին.— եդովմ, Մովաք եւ Ամմոնի որդիներուն գլխաւոր քաղաքները: **42** Իր ձեռքը երկիրներու վրայ պիտի երկարէ, ու եգիպտոսի երկիրը պիտի չազատի: **43** Ոսկիի եւ արծաթի գանձերուն ու եգիպտոսի բոլոր ցանկալի իրերուն պիտի տիրէ. ՚Փութացիներ եւ եթովպիացիներ անոր քայլերուն ՚պիտի հետեւին»: **44** Բայց արեւելքն ու հիւսիսէն **եկած**

^ե Եբր.՝ սքանչելի

^գ Եբր.՝ աւարտի

^է Եբր.՝ մասին պիտի չմտածէ

^տ Տե՛ս Եղեկ. 8. 14

^թ Եբր.՝ գործէ

^ժ Եբր.՝ ամրացած

^ի Եբր.՝ ճանչցողներուն

^լ Եբր.՝ հողը

^{իւ} Եբր.՝ գին

^ծ Եբր.՝ յորդելով

^Կ Եբր.՝ գայթին

^հ Կամ՝ Լիպիացիներ

^ձ Եբր.՝ մէջ պիտի ըլլան

շարագուշակ լուրերը զինք պիտի շփոթեցնեն. ուստի մեծ բարկութեամբ "պիտի երթայ", որպէսզի շատերը բնաշնչէ եւ անճիտէ: **45** Իր պալատին վրանները ծովուն ու փառաւոր սուրբ լերան մէջտեղը պիտի կանգնեցնէ. սակայն իր վախճանին պիտի հասնի, եւ ո՛չ մէկը անոր պիտի օգնէ»:

ՎԱԽՃԱՆԻՆ ԱՏԵՆԸ

12

«Այն ատեն ոտքի պիտի ելլէ Սիքայէլ մեծ իշխանաւորը, որ քու ժողովուրդիդ որդիներուն քով կը կենայ, եւ տագնապի ժամանակ մը պիտի ըլլայ, որուն նմանը ազգ ըլլալէն մինչեւ այդ ատեն եղած չէ. այդ ատեն քու ժողովուրդդ պիտի ազատի, **այսինքն՝** ո՛վ որ գիրքին մէջ արձանագրուած գտնուի: **2** Երկրագունդի հողին մէջ քնացողներէն շատեր պիտի արթննան, ոմանք յափտենական կեանքի համար, ոմանք ալ նախատինքի **ու** յափտենական պժգանքի համար: **3** Ուշիմները **երկինքի** հաստատութեան ցոլքին պէս պիտի "փայլին, եւ անոնք որ բարդարութեան կ'առաջնորդեն" շատերը՝ աստղերուն պէս, "դարէ դար":

4 «Իսկ դո՛ւն, ո՛վ Դանիէլ, գոցէ՛ **այս** խօսքերը ու կնքէ՛ գիրքը՝ մինչեւ վախճանին ատենը: Շատերը "պիտի շրջագային", եւ գիտութիւնը պիտի շատնայ»:

5 Ես՝ Դանիէլ կը նայէի, եւ ահա՝ ուրիշ երկու **մարդիկ** կայնած էին, մէկը՝ գետին մէկ եզերքը, ու միւսը՝ գետին միւս եզերքը: **6** **Մէկը** ըսաւ **այն** կտաւ հագած մարդուն, որ գետին ջուրերուն վրայ **կը գտնուէր.** «Այս սքանչելիքներուն վախճանը ե՞րբ պիտի հասնի»: **7** Լսեցի թէ **այդ** կտաւ հագած մարդը, որ գետին ջուրերուն վրայ **կը գտնուէր,** իր աջ ձեռքն ու ձախ ձեռքը երկինք բարձրացնելով՝ յափտեան ապրողին վրայ երդում ըրաւ թէ՝ ժամանակ մը, ժամանակներ եւ կէս **ժամանակ պիտի տեւէ,** ու երբ սուրբ ժողովուրդին զօրութիւնը ամբողջովին ջախչախուի, այս բոլորը պիտի աւարտին:

8 Ես լսեցի, բայց չհասկցայ, եւ ըսի. «Ո՛վ իմ տէրս, ասոնց վերջաւորութիւնը ի՞նչ պիտի ըլլայ»: **9** Ան պատասխանեց. «Գնա՛, ո՛վ Դանիէլ, քանի որ այս խօսքերը բոցուած

^۱ **Եբր.**՝ դուրս պիտի ելլէ

^۲ **Եբր.**՝ ծովերուն

^۳ **Եբր.**՝ ցոլան

^۴ **Եբր.**՝ կ'արդարացնեն

^۵ **Եբր.**՝ յափտենականութենէ յափտենականութիւն

^۶ **Կամ՝** ուշադրութեամբ պիտի կարդան

^۷ **Եբր.**՝ մինչեւ ե՞րբ պիտի ըլլայ

^۸ **Եբր.**՝ սահմանուած ատեն

^۹ **Եբր.**՝ ձեռքը

^{۱۰} **Եբր.**՝ ջախչախէ, **Կամ՝** ցրուէ

^{۱۱} **Եբր.**՝ խցուած

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՌԻԹԻՒԾ

ու կնքուած են մինչեւ վախճանին ատենը: **10** Շատերը պիտի մաքրուին, ճերմկնան եւ փորձարկուին. բայց ամբարիշտները ամբարշտութիւն պիտի գործեն, ու բնաւ ամբարիշտ մը պիտի չհասկնայ, հապա ուշիմները պիտի հասկնան: **11** Մշտատեւ **զոհին** ծղադրած ատենէն մինչեւ աւերող պղծութեան դրուիլը“ հազար երկու հարիւր իննուուն օր պիտի ըլլայ: **12** Երանի՛ անոր, որ պիտի սպասէ ու հազար երեք հարիւր երեսունհինգ օրուան պիտի հասնի: **13** Բայց դուն գնա՛ մինչեւ վախճանը. արդարեւ պիտի հանգչիս, եւ օրերու վախճանին պիտի կայնիս քու վիճակիդ մէջ»:^h

---

^Ժ **Կամ՝** դադրելէն եւ աւերող պղծութեան դրուելու ատենէն

^Ի **Յունարէն** թարգմանութեան մէջ 13-րդ գլուխ մըն ալ կայ: